ste JAARGANG No. 9461 DINSDAG 8 NOVEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Bureau: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Staten vergaderen in snel tempo

Uitpuilende publieke tribune wachtte tevergeefs op knetterend vuurwerk

Initiatief voorstel Bikker - onder protest van C.O.P. - naar de commissies

Willemstad. — De publieke en gereserveerde tribune puilden uit van belangstelling, men verwachtte gewis vuurwerk naar aanleiding van het initiatief voorstel Bikker, dat beoogt art. 138 bis uit het Wetboek van Strafrecht te schrappen.

Echter, amper drie kwartier nadat voorzitter J. R. Isa de vergadering had geopend, behoorde de zitting weer tot de verleden tijd.

Er werden wat voorpost gevechten geleverd, waaruit nu reeds op te maken valt, dat de COP en de UNI tegen de behandeling van het bewuste initiatief voorstel zijn, hetgeen in de naaste toekomst, wanneer de gezamenlijke comissies er het hunne van hebben gezegd — en dat belooft zeker interessant te worden — tot bepaalde complicaties kan leiden. Nu hebben de Staten zonder hoofdelijke stemming het initiatief voorstel Bikker aanvaard en naar de commisses verwezen.

Tja, zuchtte een toeschouwer achter ons, van je politieke vrienden moet je het maar hebben, waarmede gezegd wilde zijn, dat er klaarblijkelijk aan de eensgezinde COP-DP samenwerking wat begint te haperen.

De agende is een en al hamerstuk geworden, slechts het voorstel Bikker lokte enig debat uit, toen voorzitter J. R. Isa, die de vergadering overigens in diplomatieke stijl wist te leiden, de mening van de Staten wenste te kennen of het Bikker-voorstel al of niet voor behandeling in aanmerking dient te komen.

Hier was het moment, waarop het coalitie-lid **P. v.d. Hoeven** zijn bezwaren wenste kenbaar te maken. Hij meende het recht te mogen hebben om bij ieder voorstel dat voor stemming in aanmerking kwam zijn stem nader toe te juichen. Voorzitter Isa repliceerde hierop, dat indien debat zou worden toegelaten hierdoor een precedent zou worden geschapen. De Staten hebben zich alleen maar uit te spreken over de procedure.

Tenslotte kan de heer v.d. Hoeven, indien de Staten het voorstel Bikker in behandeling zullen nemen, nog ruimschoots gelegenheid krijgen zijn zegje te doen.

De heer **L. D. Gerharts** deelde mede tegen behandeling van het Bikker voorstel te zijn, nademaal de indiening van dit voorstel de belangen van de Ned. Antillen schaadt.

P. v.d. Hoeven was het hiermede eens, de indiening betekent het stellen van de daad. Tegen de gang van zaken meende de heer v.d. Hoeven ernstig protest te moeten aantekenen. Tenslotte werd zonder hoofdelijke stemming aanvaard het voorstel Bikker in behandeling te nemen, dat naar de commissies verwezen werd.

Griffier van Grieken en zijn staf kregen woorden van dank en lof toegezwaaid voor de wijze waarop het bezoek van de Koningin aan de Staten werd voorbereid.

Nadat de ingekomen stukken verder waren doorgenomen, ontstond er een debat m.b.t. een passage in het voorlopig verslag op de begroting 1956, dat onder meer ten doel had de „Beurs"-berichtgeving te laken m.b.t. het strafrechterlijk karakter van de publicaties.

Mr dr da C. Gomez vond dat deze passage het voorlopig verslag ontsiert en voorts, dat deze opmerking een zijdelingse aanval op de regering inhoudt. Het moet aan andere instanties dan de Staten worden overgelaten of er sprake is van overtreding van de strafwet. Dat de Staten als politiek college hun misnoegen moeten uiten, achtte spr. evenmin op zijn plaats.

H. L. Braam deelde hierop mede, dat de vele leden, die in het voorlopig verslag hun mening hebben neergelegd deze gaarne gehandhaafd wensten te zien. In de commissie-vergadering hebben de leden volop gelegenheid gehad hun bezwaren te kunnen uiten.

mr. I. Debrot was de mening toegedaan dat het niet op de weg lag critiek te leveren op de kranten. „Dan kunnen we er trouwens de gehele dag wel mee doorgaan, want mijn buurman zou wellicht bezwaren hebben dat in de Tom Poes-serie geen goede „doffe doffers" zijn geplaatst", aldus dit lid, die overigens gul was met zijn opmerking, dat hij bereid was te allen tijde zijdelingse of rechtstreekse aanvallen op de regering te ondersteunen. Toen de heer Gomez had verduidelijkt dat het maar een vriendelijk verzoek was en nadat een redactiewijziging in de tekst had plaats gevonden, werd het voorlopig verslag goedgekeurd.

Hierna werden de overige punten van de agenda snel behandeld en als hamerstukken aangenomen. De ontwerp landsverordening houdende goedkeuring tot wijziging van de pensioenverordening werd afgevoerd.

Tijdens de behandeling van de ontwerp landsverordening houdende goedkeuring van de uitgiften van nieuwe muntbiljetten deed de heer Debrot het verzoek de artistieke uitvoering van de muntbiljetten aan te passen aan de locale sfeer. Muntbiljetten met kranen en locomotieven doen wat vreemd aan. Braam hoopte dat er binnenkort wel locomotieven en kranen zouden komen, wellicht dat de minister dit op de bankbiljetten tot uitdrukking heeft willen brengen.

Te kwart over negen sloot de heer Isa de vergadering.

C.O.P. over art. 138 bis

Willemstad. — De heer P. v.d. Hoeven heeft gisteren om wille van de procedure geen gelegenheid gehad opmerkingen te plaatsen bij het voorstel van de voorzitter der Staten om het initiatief-ontwerp Bikker in behandeling te nemen.

Desniettemin heeft de heer v.d. Hoeven, toen de vergadering na aanloop van het standpunt werd voortgezet, de pers de volgende verklaringen doen toekomen, die hij anders in openbaar zou hebben geventileerd:

„De indiening van dit initiatief-ontwerp brengt ons Statenleden in een moeilijke positie, omdat de gewoonte bestaat om geen initiatief-ontwerp, hoe onaanvaardbaar het ook moge zijn, te weigeren in behandeling te nemen. Normaal verdwijnt zo'n ontwerp vanzelf, hetzij doordat het slechts gedeeltelijk behandeld wordt, hetzij doordat na het voorlopig verslag ingetrokken wordt. Ik heb de eer deel uit te maken van een Statencommissie voor herziening van ons Reglement van Orde en enige weken geleden hebben wij op grond van de gevormde gewoonte om een initiatief-ontwerp steeds in behandeling te nemen, besloten om de desbetreffende bepaling uit het Reglement van Orde te laten vervallen. In de toekomst zal het dus misschien zo gaan, dat automatisch een initiatief-ontwerp in behandeling genomen wordt. Het voorstel van de heer Bikker doet bij mij echter de vraag rijzen, of onze commissie ad hoc er wel goed aan doet met haar vooruitstrevende ideeën bij de Staten te komen.

Wat is het geval? Het initiatief-ontwerp Bikker wil artikel 138 bis van het Wetboek van Strafrecht laten vervallen, terwijl dit artikel op het ogenblik van indiening wordt toegepast. Erger nog: uit de Memorie van Toelichting blijkt, dat deze toepassing de reden van indiening is.

Het lijdt geen twijfel, dat deze wijze van doen het rechtsgevoel van vele Antillianen ernstig geschokt heeft. Dit is het hek is van de dam als Statenleden hun politieke vrienden, die in de gevangenis zitten of daarin dreigen te komen, willen helpen door vrij te stellen, de wet te veranderen! Daar komt nog bij, dat het gewraakte artikel geen jurisprudentie kent; het is pas in 1952 wet geworden. Dat wil zeggen, dat de indiener lichtelijk voorbarig is met zijn voorstel het te doen vervallen, omdat de volksvertegenwoordiging niet weten kan of de rechter het artikel al dan niet naar de geest toepast. Ik meen voldoende redenen te hebben om aan te nemen, dat de feiten, die straks bij het proces naar voren zullen komen, alleszins een aanhouding op grond van letter en geest van het artikel rechtvaardigen en het dus hoogst ongewenst is, dat het zou verdwijnen.

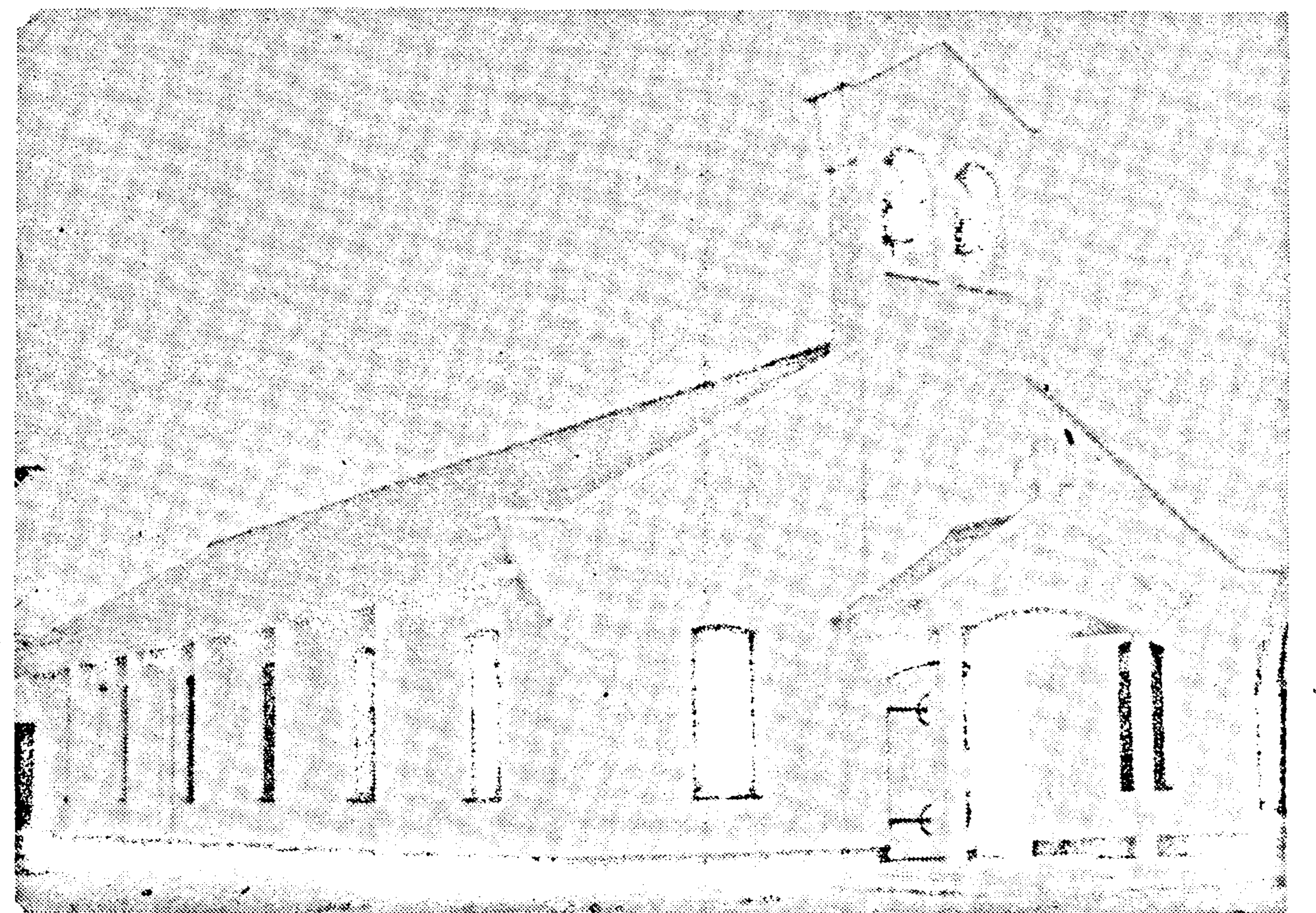
Zou de heer Bikker van mening zijn, dat het artikel naar de letter ongelukkig geformuleerd is — waar voor te zeggen zou zijn — dan had hij beter kunnen wachten tot de door zijn Minister, Mr Van der Meer, aangekondigde algehele herziening van de materie betreffende de Arbeidsgeschillen aan de orde komt. De incidentele wijziging, die wij thans onder de loupe moeten nemen, is m.i. ongewenst en overbodig.

Zoals ik straks al zeide, gaat het hier echter om een ontwerp, ingediend op grond van het recht van initiatief van de volksvertegenwoordiging. Dat recht is belangrijk. Het wordt in de regel pas gewaardeerd, als het er niet meer is, evenals de bewoners van de bezette gebieden in de Tweede Wereldoorlog zich pas realiseerden, wat „vrije meningsuiting" betekent.

Weigeren wij het ontwerp-Bikker te behandelen, dan maken wij in feite het recht van initiatief illusoir en bovendien maken wij een verdere discussie over alles wat met de staking op Nieuwpoort samenhangt en de wijze van optreden van de vakbonden, onmogelijk.

Ik zal daarom tegen de inbehandelingneming van het ontwerp geen bezwaar maken, hoewel ik in hoge mate betreur, dat een Statenlid het recht van initiatief zo misbruikt. Hij doet niet alleen het aanzien van zijn partij grote schade mede (wat hij tenslotte zelf moeten weten), maar ook de volksvertegenwoordiging en daarmede de Nederlandse Antillen."

Ook te BONAIRE nieuw Godshuis

Dit is de nieuwe kerk van O.L. Vrouw van Coromoto te Antriol op Bonaire. Architect van dit stemmige Godshuis is de heer G. Vetter, aannemer is Bohama, en uitvoerder Andres Roosje. De plechtige inzegening zal op Zaterdag 12 November a.s. plaats hebben door pater Vicaris L. van Rooy namens Monseigneur A. v.d. Veen Zeppenfeldt. Zondag d.o.v. zal in het nieuwe Godshuis een Eerste Plechtige H. Mis worden opgedragen door de Z. E. Pater Vicaris van Rooy met assistentie van de Z. E. Pater A. Volk, pastoor van Kralendijk en R. Nooyen, de geestelijke herder van de nieuwe parochie.

Gouverneur en mr. Ariëns spraken op openingsavond van Reclasseringsweek

Zal plan tot inrichting van Tehuis voor reclassenten verwezenlijkt worden?

Willemstad. — Ter officiële opening van de Reclassringsweek waren gisteravond in de patio van het Cultuurcentrum een groot aantal autoriteiten en genodigden aanwezig om er te luisteren naar een toespraak van Z. Exc. Gouverneur Struycken, beschermheer van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming, en een rede van de heer mr. W.H. Ariëns, voorzitter van het Centraal College voor de Reclassering. De regering was vertegenwoordigd door minister v. Romondt, terwijl namens Mgr. v.d. Veen Zeppenfeldt pater Maessen aanwezig was.

Z.Exc. Gouverneur Struycken ging in zijn rede uit van een woord van Willem de Zwijger, die in een moeilijk ogenblik van de strijd om de vrijheid zeide:

„Men behoeft geen hoop te hebben om te ondernemen, noch succes om door te zetten."

Dit moedige woord, aldus de Gouverneur, zou ook zeer passen als lijfspreuk voor de reclassering en wel naar twee zijden.

Naar de zijde van de gemeenschap, die, laten we het eerlijk bekennen, nog erg onwennig staat tegenover het begrip reclassering, waardoor met onvoldoende middelen en onvoldoende begrip men de bijna wanhopige taak heeft om een klimaat te scheppen, waarin vruchtbaar werk mogelijk is en *naar de zijde van het werk zelf,* omdat men natuurlijk uit moet gaan van de noodzakelijkheid en mogelijkheid van reclassering in elk geval dat wordt voorgebracht. Ook het van buiten wanhopig uitziende geval moet met die beginselvaste volhardenheid tegemoetgetreden worden; ook al is er geen hoop op resultaat, de al of niet succesvolle uitkomst mag geen invloed hebben op de aanpak van de mens, die, als misdadiger gekwalificeerd, ter reclassering de hand wordt gereikt.

Bijzonder soort mensen?

In een verslag in Elsevier van het laatste Criminologen-congres wees de bekende Utrechtse strafrecht-hoogleraar Prof. Pompe, er nog eens op dat de publieke opinie ten aanzien van de misdadiger voor een groot deel bepaald wordt door de leer van Lombroso.

Volgens Lombroso zou de misdaad de daad zijn van een bijzonder soort mensen, dat ver beneden het niveau van ons fatsoenlijke mensen zou staan, en wel op een trap, welke de mensheid in haar evolutie al sinds honderden

(Vervolg op pag. 6)

Verklaring van Lampe

Wij ontvingen hedenmorgen via het A.N.P. het volgende bericht uit Amsterdam:

De Antilliaanse minister van onderwijs, de heer Booi, is gisteravond te Amsterdam afgehaald door de heren Lampe en Van der Peyl van MINVOR. Naar aanleiding van de in de Antilliaanse pers gemaakte opmerking, waarom de kwestie der bursalen en het uitzenden van een inspecteur voor het Antilliaanse onderwijs niet kan worden overgelaten aan de Antilliaanse gevolmachtigde minister in Den Haag, antwoordde de heer Lampe aan een redacteur van het A.N.P., dat dit gewichtige zaken zijn, geheel ressorterend onder het departement van onderwijs, en degene, die dat departement beheert, kan beter dan iemand anders voor de inspecteur degene kiezen, die hij wenselijk acht.

Wij tekenen hierbij aan, dat waar in bovenstaande bericht sprake is van „de Antilliaanse pers", hier alleen dient verstaan te worden de „Amigoe di Curaçao."

Voorts willen wij opmerken, dat het merkwaardig aandoet te vernemen, dat volgens de heer Lampe alle aangelegenheden met betrekking tot de bursalen ressorteren onder de minister van Onderwijs, die zijn domicilie heeft te Willemstad. Terwijl juist de Rijksminister bij de aanvaarding van zijn ambt mededeelde in een pers-interview, dat hij voor zich een druk arbeidsterrein weggelegd zag t.a.v. de zorg voor de Antilliaanse studerenden in Nederland en de selectie van het door de Antilliaanse regering gewenst personeel.

Ipso facto valt onder dit laatste ook de benoeming van de Inspecteur voor het Onderwijs in verband waarmede in enkele grote Nederlandse bladen sollicitatie-advertenties zijn gplaatst.

Wij willen buitendien nog wijzen op het feit, dat het dikwijls voorkomt, dat indien in de Antillen aan een bepaalde minister in Willemstad iets gevraagd wordt, het antwoord eerst later in Nederland door een andere minister in voorzichtig geformuleerde bewoordingen gegeven wordt. En dit voor een forum van niet ter zake ingewijde journalisten.

„Vrije Volk" laakt Peron

Amsterdam. — Het „Vrije Volk" schrijft; Het is wel bijzonder vrijmoedig en onbehoorlijk van de heer Peron, dat hij de aanwezigheid van de Koningin en de Prins misbruikte voor een propaganda-stunt. Dat hij de Prins op zijn reizen naar verschillende Zuidamerikaanse staatshoofden ontmoette, spreekt vanzelf. Het geeft de heer Peron niet het recht dit officieel contact als vriendschap te kwalificeren. Nu hij geen staatshoofd meer is, had hij tenminste de goede smaak moeten tonen zijn positie te begrijpen en bij zijn tussenlanding op het vliegveld van een land, waar hij geen asyl vindt, zijn mond moeten houden.

Rome. — In verschillende delen van de Italiaanse landstreek Piemont is een diphterie-epidemie uitgebroken. In twee provincies zijn alle scholen gesloten.

Op de laatste dag van haar verblijf in Suriname onthulde koningin Juliana het Dankbaarheids-monument op het Siva-plein.

NA HET BEZOEK AAN PORTUGAL

Koninklijk Paar op laatste etappe van thuisreis

Lissabon. — Het Koninklijk Paar is gistermiddag te Lissabon geland en werd verwelkomd door de president, de vice-president, de premier en de minister van buitenlandse zaken. Ambassadeur van Kleffens stelde de Nederlandse gemeenschap getooid met rood-wit-blauwe rozetten aan het Koninklijke Paar voor. De kinderen hadden rood-wit-blauwe vlaggetjes. Vervolgens begaf men zich naar het paleis van de president. De Koningin maakte een rijtoer in de omgeving van Lissabon.

De Koningin en de Prins namen tijdens hun korte oponthoud te Dakar eerst enige ogenblikken rust in het gouvernementspaleis. Daarna bezochten zij met de Hoge Commissaris, Cornut-Gentille, verschillende stadswijken en het dorpje Gor, enkele kilometer buiten Dakar. Voor hun vertrek naar Lissabon ontvingen zij de leden van de Nederlandse kolonie te Dakar. Een afdeling van de Rode Garde was in groot tenue op het vliegveld aangetreden. Om half tien Nederlandse tijd vertrok de „Jan van Riebeek", die om 17 uur Ned. tijd te Lissabon wordt verwacht.

Uit Lissabon wordt gemeld, dat de Portugese kranten talrijke artikelen en foto's bevatten, gewijd aan en betrekking hebbend op Nederland ter gelegenheid van het bezoek van koningin Juliana en prins Bernhard aan Portugal. Het grootste Portugese blad „Le Diaro de Noticias" schrijft, dat, hoewel het bezoek van het koninklijk paar slechts kort zal zijn, de Portugese hoofdstad de gelegenheid zal aangrijpen om de koningin te tonen, hoe groot de achting is van het Portugese volk voor het Nederlandse volk, waaraan het eeuwenlang verwant is geweest in maritiem opzicht en door de prestaties van ontdekkers en pioniers.

— De directeur van het Franse Instituut voor Onderzoek naar Menselijke Fossielen, prof. Vallois, heeft verklaard, dat door nieuwe vondsten het vermoeden is gerezen, dat de oorsprong van de mens niet in Azië, doch in Afrika gezocht moet worden.

Conflict Nieuwpoort

N.V.V. onderneemt geen stappen

Amsterdam. — In verband met een Antilliaans persbericht verneemt het ANP, dat het NVV inderdaad op de een of andere manier over het conflict bij de Mijnmaatschappij Curaçao is benaderd. De heer Oosterhuis, de voorzitter van het NVV, deelde het ANP echter mede, dat geen enkele stap zal worden gedaan bij de minister-president, daar het NVV van oordeel is, dat de Nederlandse regering geen enkele status bezit om op enigerlei wijze in dit conflict in te grijpen.

Vaticaanstad. — Z.H. de Paus heeft het apostolisch vicariaat van Rabat in Frans Marokko verheven tot de rang van aartsbisschoppelijke zetel, die rechtstreeks ressorteert onder de H. Stoel. Mgr. Ludovico Amedeo Lefevre, de 65-jarige apostolisch vicaris en titulair bisschop van Eguda (Noord-Afrika), is tot eerste aartsbisschop van Rabat benoemd.

Zo namen Koningin en Prins afscheid van Suriname, vriendelijk wuivend naar allen die hen uitgeleide deden en hun verblijf in het land tot een onvergetelijke gebeurtenis maakten.

Koninklijk Bezoek in kleuren

Interessante slides- en filmprojectie van historische dagen

Willemstad. — In de afgelopen weken heeft de Openbare Leeszaal en Bibliotheek van Curacao, in samenwerking met de Eilandelijke Filmdienst, een reeks documentaire avonden georganiseerd, bestaande uit de tentoonstelling „Koningin Juliana en het Huis van Oranje", film-avonden in het kader hiervan en een serie radio-causerieën, gewijd aan dit onderwerp. Tot besluit van deze Oranje-documentatie organiseert de Leeszaal nog een reeks projectie-avonden van kleurenslides van het koninklijk bezoek aan de Nederlandse Antillen en een complete filmreportage van dit bezoek van Polygoon-Profilti.

Gedurende de weken van het Koninklijk Bezoek zijn door honderden inwoners van de Antillen tezamen duizenden kleurenslides vervaardigd. Hieruit heeft „Foto Ideaal" een chronologische keurcollectie samengesteld. Deze boeiende fotografische documentatie werd door deze firma aangeboden aan de Openbare Leeszaal en Bibliotheek, ter opname in het documentatie-album van het Koninklijk Bezoek, dat zal worden samengesteld door deze instelling.

Deze keurcollectie van slides wordt geprojecteerd gedurende een tournee van de Eilandelijke Filmdienst, aanvangende op Donderdag 10 november as.

Bij de projectie zal de toelichtende tekst worden uitgesproken door Ad. Versney, die als redacteur van de „Amigoe di Curacao" de gebeurtenissen van zeer nabij kon volgen en die een groot gedeelte van de keurcollectie vervaardigde. De eerste avonden vinden plaats in de patio van het Cultuurcentrum op donderdag 10 november, aanvangende 20.15 uur en op vrijdag 11 november, aanvang 20.15 uur. De toegang tot alle vertoningen is gratis.

Verdere vertoningen zullen plaats vinden: Asiento (Openluchttheater) woensdag 16 november, aanvang 20.30 uur; Santa Rosa, Sint Willibrord, Soto, Westpunt, Bonaire en Aruba. Tijdstip zal nog worden bekend gemaakt.

Tenslotte zal hedenavond in de Rubriek „Nieuws van de Eilandelijke Leeszaal", die om 18.20 uur aanvangt, de heer A. W. Vogelsang een vraaggesprek hebben met Ad. Versney over de te houden slides-avond.

Nieuw internaat voor jongens te Soto

Willemstad. — Soto heeft de laatste jaren al heel wat schoons zien groeien in zijn centrum en waar tot voor kort een houten kerk de toon aangaf, is thans een kern van fraaie gebouwen verrezen, zoals de nieuwe kerk, moderne scholen en een clubgebouw.

Naar wij vernemen zal deze kern binnen, naar gehoopt mag worden, niet al te lange tijd met een nieuw complex worden uitgebreid. De Fraters van Tilburg gaan nl. op het terrein t.o. de Kerk en Fratershuis bouwen om van daar uit een nieuw internaat voor 100 jongens te leiden en een 6-klassige jongensschool, waarop .o.a deze jongens onderricht zullen krijgen.

Wanneer de voorbereidingen naar wens verlopen, hoopt men in februari van het volgend jaar met de bouw te kunnen beginnen om in september d.o.v. de poorten te openen. Dit zal een belangrijke dag zijn, niet alleen voor Soto, maar ook voor de opvoeding van de mannelijke jeugd in het algemeen. Het is dus te hopen, dat alle er mee in verband staande instanties hun uiterste best zullen doen het schone plan met de meeste efficiëntie uit te voeren.

Inmiddels heeft D.O.W. zijn tekeningen klaar om de omgeving van de kerk in een prachtig centrum te herscheppen. Soto gaat vooruit!

Snijmaniak op Campo

Willemstad. — Omstreeks 00.10 uur in de afgelopen nacht werd de patrouille van de Mobiele Brigade naar Campo Alegre gedirigeerd, waar een manspersoon in een twist met een der aldaar logerende Colombiaanse vrouwen, deze met een scheermesje had bewerkt. Toen de patrouille in Campo arriveerde, was de dader gevlogen. De recherche, die kort na de M.B. ter plaatse was, nam direct het geval in onderzoek. Nadat dr Loe medische hulp had verleend, kwam de vrouw naar de hoofdwacht, waar een aangifte van mishandeling werd gedaan. De recherche spoort nu naar de dader. Het slachtoffer heeft twee sneden in de rechterarm, die niet ernstig zijn.

Nieuw bestuur voor "Happy Fellows"

Willemstad. — In de Happy Fellows Society Club is gisteravond een Algemene Ledenvergadering gehouden. Het oude bestuur trad af en er werd een verkiezing gehouden voor een nieuw bestuur. Dit nieuwe bestuur bestaat nu uit de heren: H. Cudgon, voorzitter; W. Zoetrum, vice-voorzitter; V. Rog, 1e secretaris; M. Zoetrum, 2e secretaris; R. Ringeling, 1e penningmeester; R. Kuwas, 2e penningmeester; J. Petronelia, 1e commissaris; C. Henriquez, 2e commissaris. Er werd verder een dame, mej. L. Asjes, als commissaresse gekozen. Wij wensen het nieuwe Happy Fellows-bestuur een vruchtbare bestuursperiode toe.

Onwel geworden

Willemstad. — Gistermorgen omstreeks tien voor twaalf, werd de vrouw A.A. op de Ruyterkade onwel en is naar Dr Berkenveld overgebracht. Daar de dokter niets kon constateren, is zij per politieauto naar huis gebracht.

Vuilnisbrandje

Willemstad. — Op Berg Carmelweg werd assistentie gevraagd, daar er brand was uitgebroken. Bij aankomst van de patrouille bleek, dat de bewoners een hoop vuilnis hadden gestookt. De uitgerukte brandspuit behoefde geen dienst te doen.

„Caraibisch Steekspel"

Voortreffelijke aanwinst voor Antilliaanse boekenkast

Reden tot bijzondere verheuging geeft ons „Caraibisch Steekspel van de vaardige hand van H. C. M. Hakkenberg van Gaasbeek met foto's van Fred Fischer, met omslag en tekeningen van Paul Erkelens. Waardering voor "Caraibisch Steekspel" wil ons uit de pen vloeien om Hakkenberg's vertelling, welke ons prikkelt om de romantiek van het wondere leven onder de Caraibische wateroppervlakte, dat als geen ander terrein zó geschikt is voor de onderwater-jacht.

Waardering ook, omdat Caraïbisch Steekspel — en heus niet alleen omdat het de locale sfeer in zich heeft — er in geslaagd is de „onderwater visserij" meerdere bekendheid te geven. Er zullen er zijn, die het tijdsverdrijf met harpoen en duikbril in het rijk, waar de kieuwendragers en enkele soorten daarvan meesters op alle wapenen zijn, — in het bijzonder wat betreft de vraatzucht — een onverantwoordelijke bezigheid vinden. Er zullen er zijn, die de verhalen zullen nemen met een korreltje zout, dat altijd prachtig te pas komt, wanneer die verhalen gekruid zijn met vissers-latijn. En er zullen er ook velen zijn, die geboeid worden door wat Gods schepping aan schoonheid onder de waterspiegel heeft neergestrooid. Hoe dan ook, de waardering voor Caraibisch Steekspel groeit met het omslaan der pagina's.

Wij kunnen de auteur dank verschuldigd zijn voor de wijze waarop hij dit jagers-leven — met alle risico's voor onervarenen daaraan verbonden — duidelijk en klaar voor ogen weet te stellen en dit in een onderhoudende, gezellige en soms geestige verteltrant.

Men zou het bezwaar willen opwerpen, dat het boek geen diepgaande uiteenzetting geeft over bijv. de duiktechniek. Wij nemen aan dat het niet de bedoeling van de auteur is geweest in te gaan op de "know-how" van het duiken met de zuurstofcylinders, hetgeen plastisch genoemd wordt Wadem-in-blik".

Wat men wel als een leemte zou kunnen aanvoeren is het feit, dat de auteur met véel koene ondernemingsgeest de diverse bewoners raak heeft weten te typeren doch niet dieper is ingegaan op de leefwijze van deze sfinx-achtige kieuwenwezens. Want ons boeit niet alleen de jacht en de onherroepelijke dood wanneer de harpoen zijn prooi heeft gegrepen; ons interesseert ook deze wondere wereld van mooie koralen, duisteren grotten en derzelver bewoners. Wellicht dat een tweede publicatie als vervolg op "Caraibisch Steekspel" de bewoners van de Antillenzee de revue kunnen passeren.

Wij zouden nog wel een zeer bijzonder woord van waardering willen richten aan het adres van Fred Fischer, die de duikkunst amper machtig is en er toch in is geslaagd foto's te vervaardigen, die als een onmisbaar onderdeel dit boek zo veel kleur weten te geven. Paul Erkelens heeft zijn geestige pentekeningen en suggestieve bandplaat het boek mede bestempeld tot een waardevol bezit.

De typografische verzorging is prima te noemen, de tekst is gedrukt op half kunstdruk papier en er is een prettige leesletter gebruikt. (Gedrukt bij de Koninklijke Drukkerij Van Gorcum & Comp).

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 6 P.V.'s op en verleenden 14 maal assistentie. Omstreeks half elf werd door de telefoon brand gemeld op Wecoewa. Het bleek later een valse melding te zijn.

Vannacht omstreeks half vier moesten enkele agenten van de straatdienst over het muurtje van de autogarage van Archer klimmen, daar de claxon van een aldaar in reparatie zijnde auto loeide. De heren hebben het euvel verholpen.

Op Korporaal deed de vrouw M.H. aangifte tegen een hem van aanzien bekende man, die haar had mishandeld. Het bleek dat zij de man nog wat geld schuldig was......

De vrouw V.M. verzocht vanuit Roosendaal assistentie voor de man waarmee zij in concubinaat leefde. Deze had haar na een woordenwisseling een paar rake klappen in het gezicht toegediend.

Een dame woonachtig op Zuurzak verzocht assistentie, daar in haar tuin enkele koeien rondliepen. Zij wenste echter geen naam op te geven, daar men dan in de politieberichten van Radio Hoyer haar naam zou omroepen.

In een perceel op Scharloo werd gisteren ingebroken. Er worden enkele gereedschappen vermist.

De man A.L., die bij een bakkerij werkzaam is, deed aangifte van diefstal van een bedrag van ƒ 45,—.

Terwijl de man M.C. in zijn huis op Panama lag te slapen is door een oneerlijk persoon zijn portemonnaie inhoudende ƒ 160,— weggenomen. De dader, een zekere M.J.P., is door de recherche aangehouden en in de cel gestopt.

Op 14 nov. a.s. zal op alle postinrichtingen in Nederland een begin gemaakt worden met de verkoop van de kinderzegels 1955. De zegels zijn uitgevoerd in twee kleuren in koperdiepdruk. De waarden, voorstellingen en hoofdkleuren zijn: 2 + 3 ct. Willem van Loon, geschilderd door Dirck Dirckz. Santvoort (1610—1680): groen. 5 + 3 ct. jongensportret, geschilderd door Jacob Adriaanszoon Backer (1608—1651): rood. 7 + 5 ct. meisjesportret van een onbekende Z.-Nederlandse meester: bruin. 10 + 5 ct. Philips Huygens, geschilderd door Adriaan Hanneman (1601—1671): blauw. 25 + 8 ct. Constantijn Huygens, geschilderd door Adriaan Hanneman (1601—1671): paars.

Diefstal op KNSM's "Orestes" Vaart

Willemstad. — Aan boord van K.N.S.M.'s „Orestes" werd geconstateerd, dat een aantal flessen met een heerlijke inhoud was verdwenen. De recherche nam deze zaak in onderzoek en slaagde erin aanwijzingen te krijgen.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK DE PAGINA'S 3, 5 en 6.

Uit LUCILA

geboren

Docco Engels

8 XI '55

Statenlid BIKKER stelt vragen n.a.v. het Nieuwpoort-conflict

Willemstad. — Het Statenlid Bikker heeft zich met de volgende vragen tot de regering gewend:

1. Heeft de Minister kennis genomen van het arbeids conflict op Nieuwpoort?
2. Kan de Minister mededelen welke bemiddelingspogingen zijn aangewend om dit conflict tot een vreedzame oplossing te brengen en tot welke resultaten dit heeft geleid?
3. Is de Minister niet van oordeel dat van de zijde van de United Miners Union alle wettig geoorlofde middelen zijn aangewend om dit geschil tot een vreedzame oplossing te brengen?
4. Zo ja, is de Minister dan niet van mening, dat gelet op het stadium waarin het conflict thans is beland, dat de arbeidsvrede in de Nederl. Antillen in ernstig gevaar is gebracht door het ontactisch arbitrair en koppig optreden van de NV Mijnmaatschappij Curaçao in dit geschil?
5. Acht de Minister het geen onverantwoordelijke daad, dat ter oplossing van het arbeids conflict de NV Mijnmaatschappij Curaçao stante pede 400 werknemers (waaronder plm. 45% Antillianen) heeft ontslagen?
6. Erkent de Minister het vakverenigingsrecht, daaronder inbegrepen het stakingsrecht?
7. Kan de Minister mededelen op grond waarvan 3 bestuursleden van de United Miners Union oorspronkelijk werden gearresteerd en vastgehouden?
8. Is het de Minister bekend dat tijdens de staking te Nieuwpoort politie-ambtenaren rondreden die aan de arbeiders vragen stelden waarom ze niet gingen werken, terwijl de niet werkwilligen werden aangezegd om op het Hoofdbureau van politie te verschijnen?
9. Acht de Minister dit geen zijdelingse intimidatie door politieambtenaren ter belemmering der uitoefening van het algemeen erkend stakingsrecht der arbeiders?
10. Is het de Minister verder bekend, dat op 18 October des morgens te plm. 11 uur de voorzitter van de Confederatie van Curaçaose Vakvereniging samen met het kantoorpersoneel en verschillende leden van genoemde confederatie uit hun kantoor aan de Middenstraat door de politie werden uitgezet, zonder enige opgave van redenen, dat hun voorts de toegang tot het kantoor werd ontzegd en de deur op last van de Procureur Generaal verzegeld?
11. Is de Minister niet van oordeel, dat door deze daad grove inbreuk is gepleegd op het recht van vereniging en vergadering?
12. Is het de Minister niet ten ore gekomen, dat gedurende de nacht van litie ter informatie werd opgebeld, chine, toebehorende aan de Confederatie, door de politie in beslag is genomen en tot heden toe niet is teruggegeven, waardoor de Confederatie ernstig wordt belemmerd in het geven van voorlichting aan hare leden? Acht de Minister dit geen onrechtmatige daad?
13. Is het de Minister voorts bekend, dat op 21 October j.l. des namiddags te 7 uur door een der leden van de Confederatie werd bevonden, dat de zegels op de deur van het kantoor van de Confederatie waren verbroken; dat hierop de po- 18 op 19 Oktober j.l. de stencelmawier antwoord luidde: „Nu mogen jullie er weer in, orders Procureur Generaal", en dat een schriftelijke machtiging op verzoek van de voorzitter der Confederatie om het kantoor te mogen betreden door de politie werd geweigerd?
14. Vindt de Minister dit optreden van de politie niet arbitrair, daar het vermoeden van brandstichting minstens even sterk in andere richting wijst en de kantoren van de NV Mijnmaatschappij Curaçao ook niet op last van de PG werden verzegeld en de directie niet de toegang tot de kantoren werd ontzegd i.v.m. het vooronderzoek?
15. Is de Minister niet van oordeel, dat de vervolgingsambtenaar, is casu de PG, arbitrair is opgetreden door i.v.m. de brand op Nieuwpoort slechts de bestuursleden en leden van de United Miners Union te vervolgen en in arrest te stellen, terwijl evenzo de directie van de NV Mijnmaatschappij Curaçao voor hetzelfde feit verdacht en vervolgd had kunnen worden?
16. Is het de Minister verder bekend, dat nu, na het vooronderzoek, geen enkel bewijs-materiaal tegen de bestuursleden van de United Miners Union i.v.m. de brand op Nieuwpoort is gevonden, men nu twee der bestuursleden in detentie houdt wegens overtreding van art. 138 bis van het Wetboek van Strafrecht?
17. Is de Minister i.v.m. deze daad niet van mening, dat het hier eigenlijk coute que coute gaat om de vakbeweging de kop in te drukken, nu er van het oorspronkelijke vermoeden n.l. brandstichting geen bewijs kan worden geleverd, de bestuursleden van de United Miners Union ex art. 138 bis Wetboek van Strafrecht in arrest te houden en te vervolgen?
18. Is het de Minister ook bekend, dat gedurende het vooronderzoek verschillende leden van de United Miners Union werden mishandeld om hun zodoende een bekentenis af te dwingen?
19. Is de Minister dit alles in overweging nemend niet van oordeel, dat de politionele maatregelen de schijn wekken, alsof de Overheid tegen de vakbeweging is gekant met het gevolg, dat voor de buitenwereld de indruk is gevestigd dat het vakverenigingsrecht in de Nederlandse Antillen niet vrijelijk kan worden uitgeoefend?
20. Kan de Minister voorts mededelen of het juist is dat de vertegenwoordiger der directie van de Mijnmaatschappij Curaçao reeds enige weken voor de brand op Nieuwpoort aan de PG verzocht heeft een willekeurige aanleiding te zoeken om de bestuursleden van de United Miners Union op te sluiten en het werk van dit bond onmogelijk te maken?
21. Is de Minister bereid een diepgaand onderzoek in te stellen i.v.m. het vorenstaande? en indien blijkt, dat het Openbaar Ministerie of de Politie onrechtmatig of arbitrair heeft gehandeld betrokkenen overeenkomstig de ernst van het gebeurde te straffen en de garantie te verkrijgen dat herhaling daarvan zal worden voorkomen?
22. Kan de Minister voorts mededelen of het juist is, dat de Curaçaose Mijnwet in de eerste plaats bedoeld was om het fosfaatbedrijf op de plantage te Sta. Barbara te regelen?
23. Is het de Minister bekend, dat de NV Mijnmaatschappij Curaçao haar bedrijf uitoefent zonder daartoe een concessie te hebben?
24. Is het de Minister bekend, dat deze bedrijfsuitoefening in strijd met de Mijnwet geschiedt?
25. Is de Minister niet van mening, dat de wijze waarop de Mijnmaatschappij meent te kunnen voldoen aan de bepalingen van de Mijnwet m.b.t. de nationaliteit van de directie geen uitvoering te goeder trouw van die mijnwet betekent?
26. Acht de Minister de tijd niet gekomen dat maatregelen worden genomen opdat de wettelijke bepalingen in dit opzicht worden nageleefd overeenkomstig hun strekking?

Gaat Uruguay wisselkoersen wijzigen?

Montevideo. — Functionarissen van de Banco República van Uruguay wilden zich niet uitlaten over de berichten, die in het buitenland de ronde doen, ten aanzien van een mogelijke wijziging van de wisselkoersen uit sympathie met de recente herwaardering van de Argentijnse peso. Een woordvoerder van de bank zeide alleen maar, dat de bank officiële nieuwe koerslijsten van de Argentijnse centrale bank afwacht. In financiële kringen is men van mening, dat de voorzichtige houding van de Uruguese bankautoriteiten impliceert, dat een aanpassing der discontokoersen vermoedelijk in uitzicht is. Zij merkten op, dat het disconto, dat door Uruguay en Argentinië in hun betalingsovereenkomsten wordt gebruikt, stellig voor herziening in aanmerking komt.

Warschau. — De grootste kerk, die in de laatste vijf eeuwen in Polen is gebouwd. de R.K. kathedraal van Stalingrad (voormalig Katowice in Silezie) is dezer dagen ingewijd. De werkzaamheden aan de kathedraal begonnen 28 jaar geleden.

WAT DOET DE RECLASSERING?

Waarom een reclasserigs-week nodig is

RECLASSERING

is niet in de eerste plaats een taak voor de Overheid,
maar voor het

Particulier INITIATIEF.

Daarom moet het Reclasseringswerk geestelijk en materieel worden gedragen door de gehele Antilliaanse bevolking.
Maar.... onbekend maakt onbemind.... daarom wordt nu een Reclasseringsweek georganiseerd om meer bekendheid te geven aan de Reclasseringsgedachte en een ieder ervan te overtuigen, dat het goed is, hetzij met de inzet van eigen persoon en opoffering van eigen tijd, hetzij met een gulle gift de Reclassering van dienst te zijn.

Wat doet de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming?
Het is moeilijk binnen een kort bestek dit werk te omschrijven.
Toch kan het onderstaande U althans enig idee daarvan geven.

TOEZICHT

Iemand, die een strafbaar feit heeft gepleegd, kan tot een voorwaardelijke straf worden veroordeeld, terwijl gevangenen, die een bepaald deel van hun straf hebben ondergaan, ook voorwaardelijk in vrijheid kunnen worden gesteld.

Bij een voorwaardelijke veroordeling wordt dikwijls — bij een voorwaardelijke invrijheidstelling practisch altijd — de verplichting opgelegd, dat de reclassent zich gedurende een proeftijd onder toezicht van de Reclassering stelt, die hem hulp en steun verstrekt.
Dit geschiedt namens de Stichting door de ambtenaren, die geholpen worden door een groep vrijwilligers (z.g. Patroons).
Gevangenisstraf is voor velen, die een niet al te ernstig vergrijp hebben gepleegd, niet altijd de aangewezen weg om hem of haar op het goede pad terug te brengen, ja zelfs veelal niet wenselijk.
De feiten wijzen uit, dat met toezicht en hulp als regel veel meer wordt bereikt.

GEZINSVOOGDIJ

Indien een kind zodanig opgroeit, dat het met zedelijke en/of lichamelijke ondergang wordt bedreigd, kan de Kinderrechter het onder toezicht stellen. Hierbij wordt tevens een gezinsvoogd benoemd, veelal de ambtenaar van de Stichting, die onder zijn leiding op het kind toezicht zal houden, of die naar vrijwilligers uitziet om deze taak, met goedkeuring van de Kinderrechter, onder zijn supervisie van hem over te nemen.

GEVANGENISBEZOEK

Dit woord spreekt voldoende voor zichzelf. In de gevangenis wordt contact gezocht met de gevangene, worden allerlei problemen besproken en wordt de terugkeer in de maatschappij voorbereid.

NAZORG

Hieronder wordt verstaan de hulp en de steun, die de Stichting biedt om de ex-gevangene weer geheel zijn plaats in de maatschappij te doen hervinden: hulp bij herstel van gezinsverhoudingen, bij het zoeken van werk, in financiële aangelegenheden enz. enz.

VOORLICHTING

Het is voor de rechter van groot belang, dat hij vóór het vonnis volledig omtrent de verdachte en diens levensomstandigheden is ingelicht. Daartoe dient het voorlichtingsrapport, dat antwoord moet geven op de moeilijke vraag: hoe is **deze** man/vrouw uit **dit** milieu en met **deze** voorgeschiedenis tot **dit** delict gekomen? Voorts moet in dat rapport tot uitdrukking worden gebracht, of hij/zij reclassabel is, m.a.w. weer op de goede weg kán worden gebracht en wat in het belang van de maatschappij en van hem/haarzelf de beste maatregel is.

Zo zijn er nog meer werkzaamheden te noemen, doch wij nemen aan, dat U thans enigszins bent georiënteerd omtrent het werk dat reclassering heet.

WAAR DIENT DE COLLECTE VOOR?

U behoeft werkelijk niet bang te zijn, dat uw geld niet goed besteed zal worden. Maar natuurlijk, als de Reclassering u om een bijdrage vraagt, heeft u ook het volste recht te weten, wat er mee gedaan wordt.
Welnu, op het verlanglijstje van de Stichting staat bovenaan
„een kosthuis voor thuisloze reclassenten".
Weer wat nieuws, zult u zeggen.
Ja, weer wat nieuws. Maar de laatste tijd dringt ons de noodzaak naar middelen uit te zien om zo spoedig mogelijk een dergelijk kosthuis te openen.
Zoudt u het erg prettig vinden, als u wist, dat er 's avonds een man om uw huis heen zwerft, die pas uit de gevangenis is ontslagen?
Zoudt U rustig kunnen slapen?
U moet evenwel weten, dat het herhaaldelijk voorkomt, dat er dakloze reclassenten bij ons aankloppen of naar ons toe gestuurd worden voor logies.
Mensen zonder familie bij wie zij zouden kunnen overnachten;
mensen, die door hun familie eenvoudig zijn uitgestoten;
mensen zonder geld om nachtlogies te betalen;
mensen zonder werk, omdat niemand het met hen durft te proberen.
Zou het geen grote opluchting zijn voor u en voor hen, wanneer de Stichting voor Reclassering erin zou kunnen slagen een „Home" voor dergelijke ex-delinquenten te openen en hen op die manier de terugkeer in de maatschappij te vergemakkelijken?
Daarom doet de Stichting nu een beroep op uw menslievendheid en uw verlangen naar veiligheid.
Biedt hen de helpende hand. Geeft, wat uw hart u ingeeft.

Comité van Aanbeveling

voor de Reclasseringsweek

Mr A .A. M. Struycken, Gouverneur van de Nederlandse Antillen; **M. P. Gorsira**, Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao; **E. Jonckheer**, Minister President; **Mr S. W. van der Meer**, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en van Justitie a.i.; **R. J. Isa**, wnd Voorzitter der Staten: **Mr J. J. A. Ellis**, Procureur Generaal; **Dr W. C. van Binsbergen**, Advocaat Generaal; **Mr W. R. Boom**, Officier van Justitie; **Mr W. H. Ariëns**, President van het Hof van Justitie, Lid Raad van Advies v/d Recl.; **Mr L. A. L. Weeber**, Rechter-Commissaris, Lid Raad van Advies v/d Recl.; **Mgr A. v.d. Veen Zeppenfeldt**, Apostolisch Vicaris; **Pater L. van Rooy**, Vicaris Provinciaal; **Ds R. E. C. Doth**, predikant van de Ev. Broedergem.; **Ds J. Mietes**, predikant van de Ver. Prot. Gem.; **Ds C. Th. Steenstra**, predikant van de Prot. Gem. te Emmastad; **Ds A. W. Wyminga**, predikant van Gereformeerde Gem.; **M. S. L. Maduro**, Voorz. Ned. Herv. Gemeente „Temple Emmanuel"; **Ch. Gomes Casseres**, Voorz. Ned. Port. Isr. Gemeente „Mikvé Israel"; **J. Groismann**, Voorz. Isr. Gemeente „Club Union; **H. Bos**, Commandant der Zeemacht i/d Ned. Ant.; **E. v. Romondt**, Voorz. C.O.P.; **E. J. Morkos**, Voorz. K.V.P.; **Mr Dr M. F. Da Costa Gomez**, Voorz. N.V.P.; **A. H. van As**, Wnd Inspecteur van Onderwijs en Volksontwikkeling; **J. A. van Dijk**, Directeur Gevangenis; **Dr H. M. Waszink**, Geneesheer-Directeur van 's Lands psychiatrische inrichting; **F. M. Soontiëns**, Overste Jongensstad Brakkeput; **Br. Chromatius**, Overste G.O.G.; **Frater Emmanuel**, Directeur Scherpenheuvel, Lid v/d Raad v. Advies v/d Stichting v. Recl.; **Pater C. L. v.d. Looy**, Voorz. Voogdijraad; **Dr Ir H. ter Meulen**, Directeur C.P.I.M.; **A. A. v.d. Meulen**, Lid van de Raad van Advies v/d Reclassering; **R. A. C. Henriquez**, Voorz. Verg. Handel en Nijverheid, lid van de Raad van Advies v/d Stichting v. Recl.

ARUBA:

Mr L. C. Kwartsz, Gezaghebber; **Mr J. C. Bouwer**, Officier van Justitie; **Mr J. Schaafsma**, Rechter in eerste aanleg; **Mr N. J. van Veen**, Rechter in eerste aanleg; **Mr H. C. Willemsen**, Commissaris van Politie; **H. A. Eman**, Voorzitter van de A.V.P.; **J. E. Irausquin**, Voorzitter van de P.P.A.; **Chr. Schwengle**, Voorzitter van de U.N.A.; **Dr J. P. Braat**, Comm. van Aanbev.; **J. J. Horrigan**, President Lago Oil and Transport Co. Ltd.; **W. F. Barbour**, Directeur Arend Petroleum Mij.
BONAIRE: Mr W. de Haseth, Gezaghebber.

BOVENWINDSE EILANDEN: J. C. Paap, Gezaghebber.

Bezocht hedenavond de Openingsvergadering van de Reclasseringsweek in het Cultuurcentrum. Aanvang 8.30 p.m. O.a. zal worden vertoond de Reclasseringsfilm „I believe in you".

B.V.V. — Elinkwijk 1—2. Goal of geen goal? Een schot, dat tegen de paal belandde, zeilde zo scherp over de doellijn, dat scheidsrechter Aussum geen doelpunt kon constateren, maar B.V.V juicht reeds.

Een (klein) koninkrijk voor een Olympische kans!

Marathon-loper Jans van der Zande en zijn bakkerij

Stellig heeft de lezer wel eens gehoord van Janus van der Zande, de Nederlandse hardloper. Spookt u een andere Van der Zande door het hoofd, dan is daarvoor een eenvoudige oplossing, want een broer van Janus heet Frans en deze Frans was nog niet zo lang geleden een bekende Nederlandse wegrenner. Vandaag willen wij het echter nog eens hebben over Janus, de kleine loper over grote afstanden. Dat kleine mannetje immers is de belichaming geworden van een probleem, waarmede eigenlijk de gehele internationale sportwereld worstelt, althans diende te worstelen. Misschien is het nog beter te zeggen, dat men daarmede internationaal heeft geworsteld, doch er zo links en rechts reeds een oplossing voor heeft gevonden, zodat het alleen in Nederland nog actueel is.

KNVB-begroting vormt rem op spelpeil

Deze Janus van der Zande dan is eigenaar van een broodbakkerij in het Brabantse stadje Halsteren. Hij bakt het brood en hij brengt dat brood zelf bij zijn klanten. Dat betekent dus in het holst van de nacht uit de veren en een langdurige arbeidsdag. Wat er dan, voornamelijk in de avonduren, nog aan tijd overblijft, gebruikt Janus voor zijn training. Na aldus in de bakkerij te hebben gestaan en uren lang achter een broodkar of per fiets door het stadje te hebben gezworven, gaat Janus hardlopen. Tientallen kilometers hardlopen om in vorm te komen en te blijven.

Wat Janus op deze wijze heeft bereikt grenst aan het wonderbaarlijke, want hij behoort tot de beste Europese lopers op de lange afstanden, tot demarathon toe. Wij herinneren ons, hoe hij te Helsinki bij de Olympische Spelen kalm begon, maar na het keerpunt Zatopek, die vèr voor lag, niet alleen goed kon volgen in diens tempo, maar zelfs nog een flink stuk van zijn achterstand inliep!

Deze Janus van der Zande, die al eens een marathon won te Berlijn met een sterke internationale bezetting, heeft als hardloper heel wat in zijn mars. Zeer veel zelfs. Woonde hij in een ander land, ongetwijfeld zou alles in het werk worden gesteld om het ook uit die mars te halen en Janus aan de top te brengen. Men zou hem klaarstomen voor Melbourne en zeker eer met hem inleggen. Men zou zeker de wegen en de middelen wel vinden om dat te bereiken.

Maar Janus woont nu eenmaal in het goede, brave, wat conservatieve Nederland. Men is daar zeer blij met hem, natuurlijk wel, maar daar houdt het dan ook mee op. Janus is opgenomen in het kleine ploegje athleten, dat met het oog op Melbourne een speciale training krijgt en het staat vrijwel vast, dat hij naar de Olympische Spelen zal worden afgevaardigd. Maar alweer: daar houdt het dan ook mee op. De Olympische idealen liggen nog hecht verankerd in de Nederlandse sportwereld en als Janus zich wil kwalificeren voor Melbourne, wel, dan moet hij dat doen in zijn vrije tijd. Dan moet hij brood bakken en brood rondbrengen en daarna moet hij dan maar trainen. Ernstig en intensief trainen....

Loonderving

De vraag of het vak van broodbakker een ideaal vak is voor een Olympische athleet, laten wij gaarne aan Uw beoordeling over. Janus zelf is echter tot de slotsom gekomen, dat het vak op zichzelf geen handicap zou behoeven te zijn, indien er zo iets bestond als vergoeding van loonderving. Immers, zou de KNAU, het Ned. Olympisch Comité of andere instantie, de regering bijvoorbeeld, een vorm van vergoeding voor loonderving erkennen, dan zou hij op gestelde tijden een plaatsvervanger kunnen nemen in zijn zaak en die tijd kunnen gebruiken voor training en wedstrijden.

Zoals echter gezegd, vergoeding voor loonderving bestaat niet in Nederland, althans niet voor athleten, zij bestond wèl bij de KNVB, ook in de tijd, toen er nog sprake was van amateurisme in de voetballerij. De werkgevers van een speler van het Ned. Elftal, die op reis moest en extra vrije tijd moest hebben, kon aanspraak maken op vergoeding van uitbetaald loon bij de KNVB en kreeg dat ook inderdaad uitbetaald. Let wel, de werkgever kreeg eventueel dat geld en in geen geval de speler! Wij zijn er zeker van, dat het NOC straks hetzelfde zal doen (moeten doen) voor andere sportmensen, die naar Melbourne worden afgevaardigd en ten minste een maand extra vacantie moeten hebben.

De vergoeding van loonderving bestaat dus wel en wordt trouwens door geen enkele amateurbepaling verboden, mits het geld niet in handen komt van de sportman. Edoch, zoals gezegd, Janus van der Zande is eigenaar van de bakkerij. Die bakkerij is zijn koninkrijk en de vergoeding van loonderving zou dus wel degelijk hem ter hand moeten worden gesteld. En daartegen nu heeft men zulke principiële bezwaren, dat Janus niets anders overblijft

Nederlandse Sportbrief

dan voort te gaan op dezelfde weg, met alle handicaps, daaraan verbonden, en met de zekerheid, dat hij nooit zal kunnen bereiken, waartoe hij de aanleg en de capaciteiten wel heeft.

Maar weet U, wat Janus nu heeft gedaan? Hij heeft zijn koninkrijk beschikbaar gesteld voor zijn Olympische kans. Hij heeft gesolliciteerd naar de betrekking van gemeentebode in zijn woonplaats. Hij was — en is — bereid zijn vrijheid prijs te geven en een ondergeschikte betrekking te aanvaarden om aldus meer tijd te krijgen voor zijn training.

De gemeenteraad van Halsteren heeft Janus echter niet benoemd. En nu bedoelen wij geenszins, dat men Janus in dit speciale geval tegemoet had moeten komen. Zo is gebleken, dat hij niet de gewenste capaciteiten heeft voor die functie, mag men hem zeker niet benoemen louter en alleen op grond van zijn athletische gaven. Het feit echter, dat er zulke dingen gebeuren en in de positie, waarin Janus verkeert, eigenlijk geen ander land ter wereld, waar iets dergelijks zou kúnnen gebeuren.

Het geval werpt de vraag op, of het voor Nederland nog wel zin heeft mensen af te vaardigen naar de Olympische Spelen. En zo die vraag met ja dient te worden beantwoord, of men dan niet de morele plicht heeft die mensen in de gelegenheid te stellen zich zo goed mogelijk voor te bereiden. Uiteraard binnen het kader van de Olympische reglementen, die echter veel, zeer veel armslag geven. Aanzienlijk meer dan waarvan men in Nederland gebruik maakt of wenst te maken.

Oefenwedstrijden

Op de begroting voor het volgende boekjaar van de KNVB komt bij de inkomsten een post voor van ongeveer een kwart ton, die moet worden opgeleverd door oefen- en interlandwedstrijden. En de KNVB heeft die kwart ton dringend nodig, omdat deze het voornaamste deel vormt van de kosten voor de bondshuishouding.

Weliswaar handhaaft de KNVB voor oefenwedstrijden het motto, dat deze noodzakelijk zijn om de keuzecommissie een inzicht te geven in de vorm van bepaalde candidaten voor het Oranjeshirt, doch deze begroting spreekt andere taal.

En nu zouden wij daartegen niet het minste bezwaar hebben en wij zouden er evenmin in deze brief over reppen, ware het niet, dat deze begroting en met name deze post van een kwart ton in flagrante tegenspraak en strijd zijn met het doel, dat de KNVB nastreeft.

Dat doel immers is een hoger spelpeil. Met het oog daarop kwam de ommezwaai tot stand en werd het betaalde voetbal in het leven geroepen en een sportbond, die zichzelf respecteert, zal altijd proberen zo goed mogelijk voor de dag te komen. Goed spel is bovendien een levensvoorwaarde voor elke bond en voor de KNVB in het bijzonder. Het publiek immers betaalt alleen entreegeld voor iets goeds. Logisch zou zijn, dat men eerst zorgde voor dat goede spel, in de wetenschap, dat dan de mensen en het geld vanzelf komen. Maar een ernstige fout is het eerst de inkomsten vast te stellen, komende uit de beurzen van het publiek en dan pas vast te stellen, dat er dan ook goed spel moet zijn.

Dat goede spel immers kan de KNVB zelf (nog) niet bieden en daarom tracht de bond het te kopen door buitenlandse clubs van naam als sparringpartners te contracteren voor de oefenwedstrijden. In de jaren na 1930 was dat anders. Toen was er een sterke nationale ploeg en bij de oefenwedstrijden kwam men alleen kijken naar de Nederlandse spelers. Het was dan ook voldoende een club uit de Engelse tweede of zelfs derde divisie te engageren. Dat bood dan nog het voordeel, dat zo'n club wel behoorlijk moest spelen, zo zij niet onder de voet wenste te worden gelopen.

Nu is dat anders. Nu is de nationale ploeg nog niet sterk genoeg om als trekpleister te kunnen fungeren en daarom koopt men de beste buitenlandse ploegen, wier naam een magische aantrekkingskracht hebben op het publiek. Maar zulke ploegen komen niet om zich uit te sloven en dat zou ook niet wenselijk zijn, omdat zij dan het Ned. Elftal onder de voet zouden lopen. Zij spannen zich juist voldoende in om een redelijk resultaat te bereiken en dat mag dan zelfs een nederlaag zijn. Maar ook tegen een zo spelende club moeten de Nederlanders alle zeilen bijzetten. Van oefenen in de werkelijke betekenis van het woord is daarbij geen sprake. Zij moeten, als het even kan, winnen om het publiek te bevredigen, terwijl in feite zo'n oefenpartij zou moeten bestaan uit een verhoging van het spelpeil zou het resultaat van een dergelijke oefenpartij volkomen bijzaak moeten zijn. En de naam van de tegenpartij zou eveneens bijzaak moeten zijn, doch deze tegenpartij zou alleen de garantie moeten geven eveneens zich te bepalen tot zo goed mogelijk spel.

De begroting van de KNVB dwingt echter tot het winnen van oefenwedstrijden en niet tot zo goed mogelijk spel. Het resultaat is hoofdzaak, omdat daarmede alleen het publiek kan worden gevangen en de begroting dus sluitend kan worden gemaakt. En het is daarom, dat wij die begroting in flagrante strijd achten met het doel, dat de KNVB voor ogen staat.

Nog altijd gaat de cost voor de baet uyt en wie dat vergeet, vist achter het net.

B. M. Schilperoort

Arsenal — Charlton. Lishman, de rechtsbinnen van Arsenal, en Hewie de rechtshalf van Charlton, in duel om de bal.

Het bestuur van de Europese Judo Unie vergaderde dezer dagen in Nederland. Op het sportleiders-instituut te Overveen was een haag van jeugdige judo-ërs opgesteld. Op de foto loopt de hoogst gegradueerde Japanner in Europa G. Koizumi, 7e Dan, uit Londen tussen de haag door, terwijl de jongens de staande groet „Kowton" brengen.

Haaienverhaal

Aden. — Mohammed Zaid loopt nu trots door Aden en wijde omgeving rond met een pracht van een Britse medaille op de borst. Die ontving Mohammed Zaid voor betoonde moed. Wat hij had gedaan was ook niet gering. Toen een vrouw tijdens het baden aan het strand door een haai werd aangevallen, snelde vriend Zaid, slechts bewapend met een ijzeren staaf, toe en ging de haai zo wild te lijf, dat deze het haaien-pad koos. Daarna slaagde hij er in de gewonde vrouw nog aan land te brengen.

De Bisschop adviseerde

Reggio (Zuid Italië). Antonio Polimeni, 24 jaar oud en niettemin reeds maandenlang gezocht door de carabinieri wegens moord, kwam eindelijk uit het Aspromonte-gebergte naar beneden en meldde zich bij de Bisschop van Oppido Mamertina. Hij deelde mede, dat hij zich in zijn handen stelde en dat de bisschop verder maar moest doen wat hem goed leek. De bisschop leek het de beste oplossing, dat de gezochte zich dan maar aan de politie overgaf, hetgeen daarna ook geschiedde.

Jack McGrath verongelukt

Phoenix. — De Amerikaanse coureur Jack McGrath, winnaar van de Grote Prijs van Indianapolis, is tijdens de 100 mijlen race op het circuit van Phoenix, in de Amerikaanse staat Arizone, dodelijk verongelukt. Deze race was de laatste, welke onder auspiciën van de Amerikaanse automobielbond werd georganiseerd. Men heeft besloten deze races niet meer te houden in verband met het groot aantal dodelijke ongelukken.

Gerrit Voorting neemt wielrijderzaak over

Gerrit Voorting, de bekende Tour-de-France-renner, zal over enige weken in Roosendaal een reeds bestaande rijwielzaak overnemen. Om die reden heeft hij geen contracten getekend voor zesdaagsen of baanwedstrijden in het winterseizoen.

Voorting, die weer geheel hersteld is van zijn verwonding opgelopen in de Ronde van Frankrijk, wil het volgend jaar weer aand e Tour meedoen. Zijn training wordt geheel op de grote wedstrijd afgestemd.

[...]lens of W[...]?

door

[...]gers van der Lo[...]ff-D[...]senau

[...]stond te kijken. Hij hield de [...]in. Dit was een rovershol, hier[...]hadden soldaten hun buit gesleept [...]weet wat ze er nog meer hadden [...]. Het was er nu zo stil en rus[...]en het rookkolommetje van het [...]restje vuur kringelde om[...]. Maar wie wist wanneer ze terug [...]? Hij kon echter niet wegko[...]. [...]essen, vorkens en lepels zag hij [...] in een oude badmuts lag een [...] toiletstel; olie- en azijnstellen [...] grote roodkoperen badgeyser met [...] van verwrongen buizen er nog [...]er lagen kranen bij en er stond [...]taaltje op een poot, met uitge[...]laatjes waarin kleurige garens [...].

[...] jongen wist niet of hij moest [...] of huilen. Hij had ook geen tijd [...] uit te maken, want opeens ont[...]hij tussen het groen en half ver[...] in een geweldig donzen dekbed [...]sische soldaat die lag te slapen [...]pen mond en de handen onder [...]. Zonder bedenken rende de [...] weg, takken kraakten onder [...]voeten, struiken ritselden, maar [...]de alleen het bonken van zijn [...]en zijn ribben. De kleine, harde [...]vossebessen sprongen uit zijn [...]handen en rolden weer tussen de [...]struiken waar ze vandaan kwamen.

Hijgend kwam hij thuis, buiten adem [...]n hij de trap op naar hun kamer, maar toen hij de deur openstootte was moeder er niet. Hij hoorde wel haar stem, zacht en bijna zangerig, anders dan wanneer ze gewoon praatte. Hij zette zijn half volle manden neer en opende stil de deur van Inez' kamer.

Moeder lag op haar knieën voor Inez' bed, Inez zelf lag zo stil en bleek als Sneeuwwitje. Haar krullen lagen zwart op het witte kussen. Zij lag met dichte ogen, maar de wimpers trilden en zij was dus niet dood.

Moeder lag met twee gevouwen handen op haar dek en sprak zacht, maar niet tegen Inez — zij bad. „O God, geef ons de wijsheid, te aanvaarden wat we niet kunnen veranderen, geef ons de rust om ons neer te leggen bij wat onvermijdelijk is, geef ons...."

Een beweging van Erlof deed haar omkijken. Zij stond op en ze kwamen elkaar op de tenen tegemoet. Haar gezicht was nat van de tranen.

„Inez?" zei Erlof. Zij ogen vroegen de rest.

„Ze hebben haar thuisgebracht, twee mensen uit het dorp. Ze vonden haar in een hooiberg op het erf van Gustav Kranau, zij kon niet meer lopen."

„Inez," Erlof liep naar het bed, „Inez, wat hebben ze met je gedaan?"

„Niets bijzonders," fluisterde zij, met een deerniswekkend restje van haar oude lach in de even geopende ogen. „Helemaal niets bijzonders...."

„Zal ik voor je spelen? Ik kan dat menuet — weet je wel — zonder fouten voor je spelen" Hij vroeg het gretig.

Zij knikte. „M'n laatste dans," fluisterde zij.

Erlof speelde langzaam en een beetje houterig met zijn nog onwillige vingers, maar hij speelde zijn menuet werkelijk zonder fouten. Toen hij ophield, dacht hij bij zichzelf: nu is ze misschien dood. Ik heb haar uit het leven gespeeld.

Maar Inez stierf pas die avond, heel ongemerkt.

De tweede dag al kwam er een oude Pool in haar kamer wonen. Hij had een lange, grijze baard, een gebogen rug en vriendelijke ogen. Maar hij sprak geen woord. Hij bakte een stukje gerookt spek op een primus, die hij op de vleugel had gezet, en hij bracht Erlof en zijn moeder zwijgend de helft.

Maar huisvesting was een wonderlijk ding in deze dagen. Al na een week werd de oude man, wiens stem ze nog niet hadden gehoord, er uit gegooid door twee Russische onderofficieren en een Pool in uniform, die met papieren in de ene hand en wapens in de andere de oude heer er uitjoegen en twee andere Polen installeerden; de nieuwelingen waren een man en een vrouw, zware krachtige mensen met kettingen en armbanden waar ze ze maar konden hangen en onaangename ogen die scherp en onbescheiden alles opnamen. Erlof voelde een rilling van afschuw langs zijn rug gaan, toen hij ze op het portaal zag.

„Net twee dikke, vette, verwaande ratten", rapporteerde hij aan zijn moeder, die in de groententuin werkte.

Hij was op weg om naar het dorp te gaan met twee grote manden zwammen, prachtige steenboleten, die hij wilde verkopen aan de dorpswinkelier, een Pool, die de grote levensmiddelenwinkel van Bracher had overgenomen en die geen kwaad hart had. Als hij kon, schipperde hij wel een beetje en gunde de Duitsers ook iets.

Bracher had er vroeger het kleine postkantoor bij gehad. Nu beheerde de Pool dat, maar er viel niet veel te beheren, want voor de Duitsers kwam geen post door, alle brieven werden tegengehouden, en voor de Polen kwam er zelden iets. De Pool maakte het zich gemakkelijk en legde op de toonbank in zijn postafdeling eenvoudig alle post die er was. Wie een brief vond, die hem paste, nam hem mee. Het systeem werkte tot nog toe feilloos: alle brieven verdwenen.

Erlof moest lang wachten eer men enige aandacht aan hem en zijn steenzwammen besteedde. Maar toen hij aan de beurt kwam en hij de grote Pool met de neerhangende snorrebaarden pleitend aankeek, werd zijn voorraad geschat op een half brood en een salamiworst. De jongen kleurde tot achter zijn oren, op zó veel had hij nooit durven hopen. Hij stamelde een paar dankwoorden en stopte brood en worst in zijn buis onder de afgunstige blikken van anderen.

„Wacht nog even!" riep de Pool, toen Erlof zich uit de voeten wilde maken.

De jongen ging wachten in de postafdeling, die leeg was. Zijn ogen gingen over de brieven die daar lagen. Het waren er een stuk of zeven, en tussen al die vreemde namen viel opeens hun eigen naam hem op: Stojke. Daar stond het geschreven, geschreven in grote, ronde letters. Hij durfde de brief niet openen. Hij kon niet geloven dat er iets voor hen zou zijn gekomen. Maar nadat hij er als behekst een tijdje naar had staan kijken, stak hij toch de hand uit. Toen hij de brief eenmaal tussen zijn vingers had, stopte hij hem haastig weg, bij het brood en de worst.

Stel je voor dat hij van vader was! Dat vader nog leefde! Maar het was niet vader's handschrift. Hij herinnerde zich vader's brieven veel te goed — ze waren geschreven met kleine, nauwkeurig gevormde letters om zo veel mogelijk op het veroorloofde velletje papier te krijgen.

(Wordt vervolgd)

Ongerustheid onder de Anglikanen II

Breuk met de Staatskerk heeft ernstige gevolgen

Het amendement op de resolutie van juli

(Van onze Londense correspondent)

De rede, welke de aartsbisschop van Canterbury kort geleden hield voor de convocatie van Canterbury, slaagde er niet in alle goemoederen te sussen. Een der kanunniken diende een motie in, waarin hij voorstelde „dat met het oog op de wijdverbreide ongerustheid" over het besluit over te gaan tot intercommunie met de Kerk van Zuid-Indië geen uitvoering zou worden gegeven aan dit besluit, voordat men zich op de hoogte had gesteld van de meningen van andere Anglikaanse kerkprovincies. De kanunnik doelde hier op de Anglikaanse kerkgenootschappen in de Verenigde Staten, Canada, Zuid-Afrika en Nieuw-Zeeland, omdat het erkennen van niet-episkopale „priesterwijdingen" niet slechts, naar veler mening, de validiteit in twijfel zou stellen van de priesterwijdingen in de aartsbisdommen van Canterbury en York, doch ook bij de Schotse episkopale kerk en bij andere kerkgenootschappen in andere delen van het Britse gemenebest. Een der ter convocatie tegenwoordige geestelijken tekende op diskrete wijze verzet aan tegen de manoeuvres die het ingrijpende besluit van juli door de convocaties hadden geloodst. Hij stelde voor, dat in de statuten een bepaling zou worden opgenomen volgens welke het de convocaties niet toegestaan zou zijn om in een zelfde synode een besluit met betrekking tot de relaties met andere genootschappen zowel voor te leggen als het onderwerp te maken van een stemming. Wat deze geestelijke bedoelde te zeggen was hetzelfde wat Williamson en Hannah en anderen met luide stem gezegd hebben, namelijk dat het niet oirbaar was voor de bisschoppen om de convocaties uit te nodigen tot het nemen van een ingrijpend besluit zonder dat eerst gelegenheid was gegeven tot diepgaande gedachtenwisseling binnen de boezem van de gehele kerk.

De aartsbisschop van Canterbury, wuivend uit het raampje van een treincoupé. De aartsbisschop, een zeer krachtige persoonlijkheid, is hevig anti-papistisch. Hij is het type van de protestantse bisschop in de Engelse Staatskerk.

Twee dagen later, kwam de eerste van deze moties in debat in het Lagerhuis van de convocatie. Kanunnik Dewar, die de motie had ingediend, lichtte haar zelf toe. Hij verklaarde dat duidelijk was gebleken dat de resolutie van juli niet geheel en niet in toereikende mate representatief was voor wat er in werkelijkheid leefde in de geest van de Kerk van Engeland. Geleidelijk had zich grote ongerustheid ontwikkeld welke nu onmiskenbaar was. Vierhonderd geestelijken hadden zich met een petitie gewend tot de Convocatie van York in de hoop dat men zich bezinnen zou alvorens de resolutie van juli tot uitvoering te brengen, en hij kondigde aan dat een petitie van eendere aard onderweg was naar de convocatie van Canterbury. Volgens hem was met de resolutie over intercommunie met Zuid-Indië de laatste grens van de theologische veiligheid bereikt voor de Kerk van Engeland.

De aartsbisschop had weliswaar twee dagen eerder betreurd dat er ongerustheid bestond binnen de kerk, maar wat kon hij anders verwachten? Hoe kon hij verwachten dat leden van de kerk die van ganser harte geloofden in de geloofspunten vastgelegd in het Book of Common Prayer, niet bevreesd zouden worden als zij deze geloofspunten bedreigd zagen? En de kanunnik verklaarde rondweg: „Wij hebben al de herenigingsmedicijn te slikken gekregen die wij de eerste twintig jaar kunnen verwerken. Laat ons nu ophouden. Geef ons nu een kans om van het ondergane letsel te genezen. Wij mogen dan al de Kerk van Zuid-Indië als begerenswaardig beschouwen. Maar wij behoren er ons van te vergewissen dat wij beseffen waar dit alles toe zal leiden." Er volgde een uiterst geanimeerd debat waarin verschillende sprekers op eendere wijze uiting gaven aan hun ongerustheid en zelfs ontstemming. Doch — hoe kon het anders? — men vond een uitweg in een compromis en nam met 106 tegen 9 stemmen een amendement aan waarin de wijdverbreide ongerustheid werd toegeschreven niet aan de wezenlijke inhoud van de resolutie van juli, doch aan het feit, dat zowel vele leken als vele geestelijken de resolutie verkeerd geïnterpreteerd hadden. Het amendement is een mooi voorbeeld van een Engels compromis. Het luidde: „Dat dit Huis met spijt kennis heeft genomen van de schrik en ongerustheid veroorzaakt door het Convocatiebesluit betreffende de Kerk van Zuid-Indië in de zitting van juli; dat het verklaart dat er niet sprake is geweest van een prijsgeven van de Katholieke grondbeginselen van de Kerk van Engeland door dit besluit; en dat dit Huis belooft dat het al het mogelijke zal doen om zowel de geestelijkheid als de leken op de hoogte te stellen van de eigenlijke inhoud en van de beperkingen vastgelegd in het besluit, om te bewerkstelligen dat alle scrupules en alle twijfels zullen worden weggenomen."

Dr. Bell's verklaring

Toen vervolgens hetzelfde amendement in behandeling kwam in het Hogerhuis van dezelfde Convocatie was het de taak van Dr. Bell, bisschop van Chichester, om de gemoederen te sussen. Hij verklaarde dat slechts een zeer kleine minderheid gekant was tegen de resolutie van de Convocatie en dat er in deze minderheid gesproken werd over afscheiding. Doch hij had slechts ten dele gelijk. Het is zeer wel mogelijk en zelfs waarschijnlijk dat het aantal dat over zou gaan naar Rome zeer beperkt zou zijn, zelfs indien het niet een bemoedigend verschijnsel kan zijn voor een kerkgenootschap indien zelfs maar een klein aantal van haar meest militante geestelijke bedienaren uittreedt. Doch het is zeker dat „de zeer kleine minderheid" in feite niet zeer klein was, zoals reeds blijkt uit het feit dat 400 leden van de Convocatie van York zich genoopt zagen tot het indienen van een petitie om de resolutie van juli ongedaan te maken. Het aantal geestelijken van de Convocatie van Canterbury dat eveneens een petitie had voorbereid was zeker even groot en waarschijnlijk aanzienlijk groter. Hannah en Williamson schatten het gezamenlijk aantal geestelijken dat de resolutie beschouwde als een rechtstreekse inbreuk op de Anglikaanse grondbeginselen op minstens 2000 — nauwelijks „een zeer kleine minderheid".

Voorlopig is het nu afwachten om te zien hoe ver de golven over de ruiver rand zijn gespoeld. Want naast degenen die over zijn gegaan naar Rome, zijn er velen die nog bezig zijn zich te bezinnen, zowel onder de Anglikaanse clergé als onder de leken, op wat hun te doen staat nu het Katholieke element in de theologie van de Staatskerk zo ernstig is aangetast. Voor hen kan men slechts bidden en hopen, want voor een Anglikaan is een breuk met zijn Kerk niet slechts een breuk met een kerkgenootschap, doch een breuk waarschijnlijk eveneens met zijn maatschappelijke omgeving (of zelfs, als hij geestelijke is, met een gehele en waarschijnlijk vriendelijke en bevriende parochie), doch ook met wat zij zelf beschouwen als het hart en de ziel van de gehele nationale traditie, het hart dat zo hoorbaar klopt bij gebeurtenissen als kroningen, koninklijke huwelijken en koninklijke begrafenissen. Dit verklaart waarom het zo dikwijls prominente en krachtige persoonlijkheden zijn die de kracht vinden om het offer te brengen.

Een opzienbarende bekering in 1913

Dom Aelred Carlyle

Bij wijze van voetnoot bij het voorafgaande dient hier vermeld te worden dat de week waarin de convocaties plaats vonden eindigde met een gebeurtenis welke vele Anglikanen in deze moeilijke dagen te denken zal hebben gegeven en herinnerd zal hebben aan een vorige gelegenheid, toen he roerig werd in de bedrieglijk kalme vijver van het Anglikanisme. Op deze laatste vergaderingsdag overleed namelijk de hoogeerwaarde Dom Aelred Carlyle. Onwillekeurig denkt men bij het vernemen van deze illustere naam terug aan de dag van 5 Maart 1913, toen er een golf van ontroering en geestdrift ging door Katholiek Engeland en geheel de Katholieke wereld, omdat bijna de gehele communiteit van de Anglikaanse Benediktijnen van het eiland Caldey gezamenlijk overgingen tot het Katholieke geloof onder leiding van hun abt, Dom Aelred Carlyle. Voorheen was de geestdrift aan de Anglikaanse zijde geweest.

Dom Carlyle besloot in 1896 tezamen met enige Anglikaanse geestverwanten een sterk monastisch getint geestelijk communiteitsleven te leiden op het Hondeneiland in het East End van Londen. Gedurende ongeveer tien jaren had men de grootste moeilijkheden en zag men zich genoopt steeds weer opnieuw elders te beginnen. Doch eindelijk slaagde Dom Carlyle erin het Eiland Caldedy in Zuid-Wales te kopen voor zijn communiteit en met zijn aanhangers begon hij voor het eerst sedert de reformatie binnen de Staatskerk een kloosterlijk leven te hernieuwen volgens de regels van de Heilige Benediktus. Dit was in 1906. In de komende jaren ontwikkelde zich in de „katholieke" vleugel van de Staatskerk een geweldige geestdrift voor hun benediktijns klooster. Want hier had het Anglikanisme bewezen voldoende innerlijk leven te bezitten voor het oprichten van een generator van genade.

Doch de bisschoppen van de Staatskerk konden zich niet verenigen met het nauwelijks van het Katholicisme te onderscheiden kloosterleven van de communiteit van Caldey en dr. Gore, bisschop van Oxford, kreeg de opdracht, om de abt en de monniken ervan te overtuigen dat hun leven niet strookte met de opvattingen van de Engelse Staatskerk. De monniken legden zich bij deze opinie neer en de abt, Dom Carlyle en 22 van zijn communiteit onderwierpen zich aan Rome op 5 maart 1913. Anderhalf jaar later werd Dom Carlyle plechtig geprofest als Katholiek Benediktijn. Hij ontving de priesterwijding en de abtswijding en keerde als Abt van een nu geheel Katholiek Benediktijnenklooster terug naar Brittannie. De Abdij van Prinknash is het monument dat deze ex-Anglikaan heeft nagelaten. In 1921 werd hij zo overwerkt dat zijn gezondheid ernstig werd geknakt. Hij gaf zijn positie prijs om genezing te zoeken. Doch weldra begaf hij zich naar Brits-Columbia, waar hij gedurende dertig jaren werkzaam was als missionaris en waar talrijke Katholieke instellingen, waaronder de bekende Club van het Apostolaat van de Zee in Vancouver, getuigen van zijn ijver en ondernemingslust. In verband met zijn vele werkzaamheden in Brits Columbia werd hij gedispenseerd van zijn kloostergeloften. Toen hij evenwel geheel was uitgebrand en niet meer werken kon, keerde hij terug naar zijn beminde Prinknash, dat hij zelf had opgericht, en ontving van Rome verlof om opnieuw zijn kloostergeloften af te leggen opdat hij als gewoon monnik de dood zou kunnen afwachten.

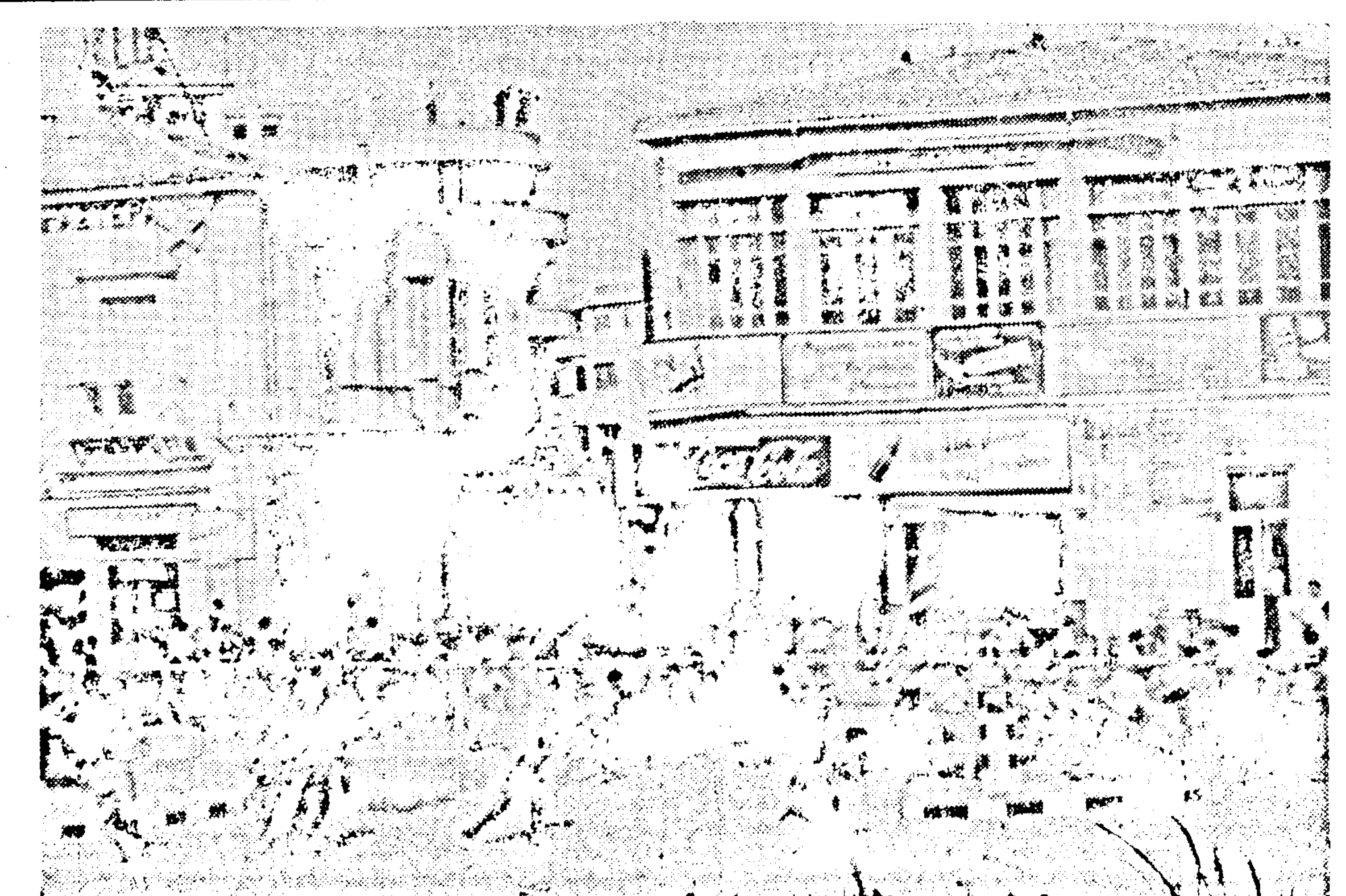
Ben Joessef maakt geen onderscheid tussen Mohammedanen en Joden

Parijs. — Sultan Ben Joessef van Marokko, die door de Fransen op zijn troon is hersteld, heeft een delegatie van Marokkaanse rabbi's laten weten, dat er geen onderscheid zal zijn tussen zijn Mohammedaanse en Joodse onderdanen; hij verzocht hun te helpen bij de opbouw van een nieuw Marokko.

Later sloeg een menigte van 3.000 mensen de sultan gade, toen deze een krans legde op het graf van de onbekende soldaat bij de Arc de Triomphe. Het was de eerste officiële daad van de sultan in het openbaar sinds zijn herstel op de troon.

In verband met de gespannen atmosfeer op Cyprus, hadden de autoriteiten de jaarlijkse parade, waarmede de Cyprioten hun deelneming aan de oorlog herdenken, afgelast. Maar nadat de Griekse kerken hun dankdiensten hadden beëindigd, werden de straten overstroomd met studenten, die de Griekse vlag droegen en luid schreeuwend hun eisen tot aansluiting bij Griekenland kenbaar maakten. De politie, gesteund door Britse troepen, veegde straat na straat schoon met traangasbommen, terwijl zij strijd moesten leveren tegen de opgewonden jongelui, die gewapend waren met kattepulten en stenen. Aan beide zijden vielen gewonden. Een troep demonstranten vliegt in alle richtingen uiteen, als een traangasbom in hun midden ontploft.

Filmaandelen staan op de Italiaanse beurs hoog genoteerd: 450 tegenover 100 in 1938. De tien jaar geleden nog machteloze Italiaanse filmindustrie is nu een millioenenonderneming, waarin al 210 millioen gulden is geinvesteerd. In 1954 leverde Italië 156 hoofdfilms, 393 journaals en 530 documentaires. Zij gingen naar 86 landen.

Episcopale hiërarchie in Frans Afrika

Rome. — Paus Pius XII heeft een episcopale hiërarchie in Frans Afrika ingesteld, dat tot dusver in 51 vicariaten was verdeeld. Er zijn thans elf kerkelijke provincies onder metropolitaanse aartsbisschoppen en twee bisdommen, die rechtstreeks onder de H. Stoel ressorteren.

Kampioen bierdrinker

Manitoba. — Carl Ramjit uit Trinidad, een tweedejaars technische student aan de universiteit van Manitoba in Canada, is tot kampioen bierdrinker uitgeroepen, nadat hij 65 mede-studenten in een "bierrace" van twaalf uur van de kaart had gedronken. Ramjit nam in die tijd 64 glazen bier, dat is meer dan elf liter, tot zich.

Charley Toorop overleden

Bergen (Noord-Holland). — Na een kortstondige ziekte overleed in de ouderdom van 64 jaar de schilderes mevrouw Anna Caroline Pontifex (Charley) Toorop. Zij was een dochter van de schilder Jan Toorop.

Rotterdam. — Ter gelegenheid van het 290-jarig bestaan van het korps mariniers op 10 December zal een comité uit de burgerij van Rotterdam het nieuwe ceremoniële tenue aanbieden. Er zal die dag ook een parade zijn voor burgerlijke en militaire autoriteiten.

Buenos Aires. — Bij 'n grote brand in een voorstad van Buenos Aires zijn 500 gezinnen dakloos geworden.

Na het optrekken van de ochtendmist laat de zon zijn warme stralen over de amsterdamse grachten en wandelaars schijnen. Inderdaad het wordt winter.

De atoom-onderzoekingen in de Sovjet-Unie

Bridgeport. — Volgens een atoomgeleerde, dr. Ralph Lapp, heeft de Amerikaanse regering inlichtingen achtergehouden, dat er in de afgelopen tien maanden meer dan 12 atoomontploffingen in de Sovjet-Unie teweeggebracht.

Dr. Lapp is directeur van de „Dienst voor atoomwetenschap", die hij te Washington oprichtte voor het verstrekken van advies op het gebied van atoomenergie aan de particuliere industrie.

De commissie voor atoomenergie heeft op deze mededeling van dr. Lapp nog geen commentaar.

Niet langer beste krachten wijden aan productie van wapens

New York. — In een verklaring ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de organisatie der Verenigde Naties heeft de Chileense president van de algemene vergadering, Jose Maza, een beroep gedaan op de staatslieden voort te gaan met het scheppen van „een wereld zonder angst, die niet langer haar beste krachten wijdt aan de productie van wapens en waar niet meer de kreten van de verdrukten, die voor hun rechten vechten, gehoord worden."

Secretaris-generaal Hammarskjöld zegt in een boodschap: „Ik ben van oordeel, dat wij meer bereid zijn het feit te aanvaarden, dat nog slechts een begin is gemaakt met een scheppende krachtsinspanning, die nog jaren een grote prikkel voor de menselijke geest zal blijven."

De vuilnisboertjes van MADRID hebben een bond gesticht

Graaf van Mayalda moest het onderspit delven

(Van onze correspondent in Spanje)

Lieden, voor wie thans de toekomst er rooskleurig uitziet, zijn de vuilnismannen van Madrid, de befaamde „traperos", 'n kleine duizend in getal, met hun gezinnen rond drieduizend personen. Zij hebben de vergadering achter de rug, waarin zij, onder aanwezigheid van de bij hen passende autoriteiten, zichzelve hebben geconstitueerd tot de „cooperativa sindical de recogida domiciliaria de residuos", van staats- en gemeentewege wettelijk erkend. In het Nederlands vertaald zou de weidse titulatuur moeten luiden: „coöperatieve bond voor het afhalen aan huis van overblijfsels", korter en prozaïscher, „coöperatieve vuilnisophaaldienst." Hiermede heeft een maatschappelijk drama, dat maandenlang de Madrileense gemoederen in beroering heeft gehouden, zijn voor alle betrokkenen „happy ending" gekregen.

De geschiedenis ervan is deze. In maart j.l. besloot de burgemeester van Madrid, de graaf van Mayalde, dat het archaïsch, onhygiënisch en onfris systeem, volgens hetwelk de Madrileense gezinnen sinds mensenheugenis bevrijd werden van hun huishoudelijke afval, moest plaats maken voor een modern, aan de eisen van de tijd aangepast systeem, aangepast ook aan de waardigheid van de „Capital del Reino", die in de afgelopen twintig jaar reeds op zo velerlei gebied haar aanzien had verfraaid en haar gemeentelijk leven verbeterd. Het besluit betekende, dat de rond 1000 particuliere vuilnisboertjes, die in de ochtenduren vanuit de naaste omgeving met hun open ezelkarretjes de stad binnentrokken, er het vuil oplaadden en vervolgens terugkeerden naar hun resp. bases — vuilnisbelten — om er hun inzameling te sorteren, tot verdwijnen waren gedoemd. Zij zouden worden opgevolgd door een op moderne leest geschoeid particulier bedrijf, dat de vuilnisdienst, inclusief een modern recuperatie-industrie, van de gemeente in pacht zou krijgen. De „traperos" kwamen in verzet. Hun argumenten: ging het aan, dat, zo maar, zonder meer, 1000 verdienstelijke Madrileense nijveren, met hun gezinnen, brodeloos werden gemaakt? Hadden de traperos niet sinds generaties tot ieders tevredenheid een functie verricht, waarvoor al die tijd het gemeentebestuur geen belangstelling had getoond? En, zo er gemoderniseerd behoorde te worden, wat zij geenszins ontkenden, waren zij dan niet de eerst rechthebbenden om in de gelegenheid te worden gesteld zelf de modernisatie ter hand te nemen? De openbare mening viel de „traperos" krachtig bij; de stadskroniekschrijvers der bladen namen het warm voor de bedreigden op. Madrid was — A.D. 1955 — met zijn traperos tevreden, zo schreven zij; het sociaal aspect van de aangelegenheid was door het gemeentebestuur jammerlijk uit het oog verloren, en het stemde treurig, dat weer „particulier initiatief" voor „collectivisatie" moest wijken. Aldus geruggesteund verstoutten de „traperos" zich om een afvaardiging naar aller Madrilenen vader de graaf van Mayalde, te zenden... Maar de graaf weigerde hen te ontvangen. Wel was het „excellentissimo ayuntamiento" bereid in overweging te nemen, of van een aantal der „traperos" niet goede beambten van de op te richten nieuwe vuilnisdienst waren te maken.

Ondertussen begon in één van Madrids wijken de nieuwe concessionaire onderneming proef te rijden. Maar de „traperos" berustten niet in de nederlaag, aangemoedigd nog steeds door de openbare mening. Uit de proefwijk kwam een overvloed van huisvrouwelijke klachten: de nieuwe moderne vuilnisdienst verscheen hoogst ongeregeld vaak pas in de namiddag en — het toppunt! — de huisvrouwen zagen zich gedwongen zelf de vuilnisrecipiënten naar de wagen te dragen. De goede, oude „traperos" daarentegen hadden er nooit tegenop gezien om desnoods op drie of vier hoog het vuil in ontvangst te komen nemen.

En tenslotte is de graaf voor zoveel aandrang gezwicht; hij wilde niet de reputatie verwerven van broodrover der armen. De gevonden oplossing is voor alle partijen eervol. De „traperos" hebben zich gesyndikeerd, zij krijgen de vergunning om zelf het Madrileens vuilnisbedrijf, op door de gemeente gestelde technische voorwaarden, modern te reorganiseren: de ezelkarren zullen geleidelijk aan vervangen worden door gemotoriseerde vehikels, en zij zullen zichzelf in uniform steken. Bovendien hebben zij de plannen gereed voor het recuperatiebedrijf en zelfs voor nieuwe frisse woonwijken — wat tuinsteden — aan de rand van de stad die in de plaats zullen komen van de kwalijk riekende, gammele kampementen, waar zij momenteel „sorteren", wonen en met een deel van de afval varkens, kippen en eenden fokken en alles bij elkaar de toegang tot de hoofdstad kwalijk „ontsieren".

Menslievende architecten en ingenieurs hebben hen bij dit alles geholpen. Het financieel probleem? Volgens de vuilnisboertjes vertegenwoordigt het afval, bij deskundige bewerking een waarde van 400 miljoen pesetas.

Montgomery bezoekt Eisenhower

Denver. — Veldmaarschalk Montgomery heeft zaterdag Eisenhower in het ziekenhuis te Denver bezocht. Toen de veldmaarschalk op het vliegveld van Denver landde, zeide hij tot verslaggevers, dat hij en de voormalige opperbevelhebber zouden spreken over wat oude vrienden gewoonlijk met elkander bespreken: wederzijdse problemen. Na zijn bezoek aan de president, die zaterdag voor het eerst weer enige treden mocht op- en aflopen, zeide Montgomery, dat Eisenhower er heel goed uitziet, beter dat hij hem ooit heeft gezien.

Mexico. — De Mexicaanse minister van verbindingen en openbare werken, Carlos Lazo, is op een inspectievlucht met zijn particulier vliegtuig nabij Mexicostad verongelukt. Hij was vergezeld van enkele hoofdambtenaren van zijn ministerie, die eveneens zijn omgekomen.

Rangoen. — Ruim 60.000 arbeiders in de olie-industrie in Birma hebben het werk neergelegd in verband met looneisen.

Niet aan de Rijn en niet aan de Moezel werd de Duitse „week van de wijn" geopend, maar in het Hamburger Stadhuis. Deze eer viel aan Hamburg ten deel, omdat daar sinds 1 oktober de belasting op sterke drank is vervallen. De wijn koningin Irmgard Mobler toont de Minister van voedselvoorziening Luebke (rechts) en Burgemeester Engelhard haar favoriete wijnsoort.

Paus maant onderwijzers tot serieuze vervulling

Vaticaanstad. — Paus Pius XII heeft er vandaag zijn leedwezen over uitgesproken, dat Christus genegeerd en zelfs bestreden wordt in een toenemend aantal scholen. In een toespraak tot tienduizend Italiaanse onderwijzers in de basiliek van Sint Pieter zeide de Paus, dat zij zich volledig moeten wijden aan het omvormen van hun leerlingen zoveel mogelijk tot „wezens van menselijke en christelijke vervolmaking".

De Paus deelde de onderwijzers mee zich geen zand in de ogen te laten strooien door de stellingen, opgeworpen door de „tegenstrevers der christelijke opvoeding", zoals de bescherming van de culturele vrijheid en van de publieke spaargelden. Deze argumenten, aldus de H. Vader, missen alle grond, zoals blijkt uit „het feit, dat de cultuur, de waarachtige vrijheid en de spaarzin nimmer een betere waarborg zijn geweest dan wanneer bijzondere en openbare scholen in staat zijn geweest zich te ontplooien in overeenstemming met de beginselen met de natuurlijke stellingen en verlangens van de gezinnen zelf".

Napels heeft er genoeg van!

Napels. — De politie moest vandaag groepen opgewonden voetballiefhebbers verspreiden, die nog steeds in heftig debat zijn over de vechtpartij van gisteren, waarbij in het stadion te Napels schoten werden gelost en bijna 150 toeschouwers en politie-agenten verwondingen opliepen. De relletjes braken uit nadat de scheidsrechter in de laatste minuut van de wedstrijd tussen Bologna de stand op 3-3 kon brengen. De woedende Napolitaanse voetballiefhebbers liepen de afzetting onder de voet en stroomden het terrein op.

Achille Lauro, millionair, reder, burgemeester van Napels en ere-voorzitter van de club Napels, dreigde vandaag dat de club zich uit de competitie zou terugtrekken met het oog op „de vijandelijke campagne, die tegen haar is ontketend". „Het kan zo niet doorgaan", zei Lauro; „wij hebben in de afgelopen weken drie wedstrijden moeten winnen. In de plaats kregen wij drie gelijkspelen, en telkens was het de schuld van de scheidsrechter. Napels zegt, dat wij er genoeg van hebben".

Esso bouwt schepen in Nederland

's-Gravenhage. — Esso Nederland heeft bij V. van der Giesen en Zonen een order geplaatst voor de bouw van een tankschip van 35.500 ton. Het schip zal in 1959 gereed zijn. Het zal het grootste schip zijn, dat ooit boven de Maasbrug te Rotterdam is gebouwd, namelijk 8.500 ton deadweight meer dan de in Augustus jl. bij deze werf van stapel gelopen „Esso Nederland".

's-Gravenhage. — Er zijn plannen voor de vergroting van de capaciteit van het Olympisch Stadion te Amsterdam en van het Feyenoord-stadion door de bouw van nieuwe noodtribunes. Hierdoor zou de capaciteit van het Olympisch Stadion kunnen worden opgevoerd van 65.000 tot 75.000 toeschouwers.

... een buitengewoon aardige herinnering aan het bezoek van Koningin ...ana aan de crèche, waar zij zich vriendelijk met de kindertjes onderhield.

ARUBA

De H. Missen op Brazil

...njestad. — Bij bepaling van Mgr ...d. Veen Zeppenfeldt zijn de tij... van de H. Mis voor de parochie ... als volgt vastgesteld: voor zon... 5 uur en 8 uur. Op werkdagen: ... uur.

Was niet vlug genoeg

...njestad. — Vanuit de Watapana ... werd gemeld, dat een twee-kleu... rode auto twee voor de club ge...erde auto's had aangereden en ...deze in de verboden richting naar ...outmanstraat was gereden. De po... kon de bestuurder staande hou... die bleek in kennelijke staat van ...kenschap te verkeren, en sloot ...ter ontnuchtering in. De totale ...de aan de auto's bedroeg ƒ 500.—.

Bus contra truck

...njestad. — Op de weg naar Ajo ... Santa Cruz kwamen een auto... en een diensttruck, die gevange... vervoerde, met elkaar in botsing. ... der arrestanten liepen lichte ...dingen op. De schade bedroeg ...0,—. Naar de oorzaak wordt een ...zoek ingesteld.

Naar Rozendaal

...njestad. — De heer Tommy ...engle zal vermoedelijk op 18 ja... as. naar Nederland vertrekken, ...n Roozendaal als volontair bij ...meente-administratie te werk te ...n gesteld. Des avonds zal de Schwengle dan een cursus voor administratie volgen.

Vrijdag weer bridgen

...njestad. — De bridge-drives ge...iseerd door mej. Aletrino, zullen ...een aanvang nemen. Deze drives ...en altijd een grote populariteit ...ngetwijfeld zal ook nu de deel...s weer groot zijn. Vrijdagavond ...0 uur precies vangt de eerste ...edrive aan in Trocadero.

Princesa riba divan

...njestad. — Zondagavond as. om ... uur zal er in het Cecilia-thea... San Nicolaas een wederopvoe... worden gegeven van de revue ...cesa riba Divan", dat te Oran... zulk een succes heeft gehad. ...opbrengst is bestemd voor de ... van de Fatimakerk op Dakota.

Steekpartij

...n Nicolaas. — In de Village had ... vechtpartij plaats tussen G.L. en ... die beiden onder de invloed van ...ke drank verkeerden. L. vond het ...s een mes te trekken en R. daar...e een viertal verwondingen toe te ...ken aan borst en arm. Daar een ...wonden zich ernstig liet aanzien, ...d R. naar het San Pedro Hospi... gebracht.

Drie-voudige overtreding

Oranjestad. — Er kwamen drie mannen aan de wacht, die verklaarden een auto-ongeluk te hebben gehad. Inmiddels was de politiepatrouille op onderzoek uitgegaan en constateerde, dat op Moko een personenauto door een cactushaag was gereden. De bestuurder lag achter in de auto en was in kennelijke staat van dronkenschap. Tevens bleek, dat hij gereden had zonder rijbewijs en met een te grote snelheid. Daar hij klaagde over pijn in de borst, werd hij naar het San Pedro Hospitaal gebracht, doch daar wees het onderzoek uit, dat de verwondingen niet van ernstige aard waren. De schade aan de auto bedroeg ƒ 500,—.

Gaf valse naam op

Oranjestad. — Daar hij met een pick-up slingerend over de weg reed, werd de bestuurder door de politie aangehouden. De bestuurder gaf op A.T. te heten, doch aangezien er twijfel bestond over de juistheid hiervan, werd een onderzoek ingesteld. Hij kreeg drie processen-verbaal. Een voor het op zodanig wijze rijden, dat hij het verkeer in gevaar bracht, een voor het rijden zonder rijbewijs en een voor het opgeven van een valse naam.

Stak plotseling de weg over

San Nicolaas. — In de Zeppenfeldtstraat werd de 7-jarige L.W. door een bestelauto aangereden. L.W. bekwam een beenbreuk en werd naar het hospitaal vervoerd. De bestuurder van de bestelauto verklaarde, dat het jongetje plotseling de straat was overgestoken.

Cairo. — Voor het eerst in de geschiedenis van de Islam zullen op de universiteit El Azhar te Cairo twee jonge vrouwen worden toegelaten tot de studie in de theologie.

Shell Chemical bouwt nieuwe fabriek

's-Gravenhage. — Te Shell-haven aan de monding van de Theems bouwt de Shell CHEMICAL Company Ltd een nieuwe fabriek voor de vervaardiging van alkylbenzeen. Dit product is de grondstof voor het merendeel van de thans in gebruik zijnde synthetische reinigingsmiddelen in poedervorm. De eerste grote hoeveelheden alkylbenzeen voor het Verenigd Koninkrijk werden door de Shell Chemical vervaardigd en deze maatschappij is de voornaamste leverancier van dit artikel gebleven. Tot dusver kwam de grondstof voornamelijk uit Curaçao, waar de Koninklijke Shell Groep in de loop van de oorlog een fabriek bouwde voor de vervaardiging van alkylaten benodigd voor eerste kwaliteit vliegtuigbenzine. De grondstoffen voor de nieuwe fabriek, op basis van petroleum zullen hoofdzakelijk worden aangevoerd uit de Shell-fabrieken in Engeland. Er wordt naar gestreefd de nieuwe installatie te voltooien tegen het begin van 1956. De fabriek wordt gebouwd voor een aanvangsproductie van 20.000 ton alkylbenzeen per jaar.

Max de Haas vervaardigt NVV-film

Amsterdam. — Het verbondsbestuur van het Nederlandse Verbond van Vakverenigingen heeft de cineast Max de Haas opgedragen een documentaire film te vervaardigen ter gelegenheid van het gouden jubileum van het NVV. De film zal van 1 maart af in een groot aantal bioscopen worden vertoond. De titel van de film zal luiden „Gouden oogst 50 jaar vakbeweging in Nederland". Max de Haas heeft reeds een aanvang met de opnamen gemaakt.

Ned. Rode Kruis helpt Haiti

Gravenhage. — Er heerst hongersnood in Haiti. Dit is mede een gevolg van de cycloon Hazel, die in oktober 1954 verschillende streken van het Amerikaanse continent teisterde. De Liga van Rode Kruisverenigingen heeft toen een hulpprogramma opgesteld, waaraan ook het Nederlandse Rode Kruis heeft deelgenomen. Opnieuw zal nu het Rode Kruis de getroffen bevolking van Haiti te hulp moeten komen, omdat niet alleen in 1954 de oogsten verwoest werden, maar bovendien de abnormale droogte dat jaar de voedingstoestand tot een gevaarlijk minimum heeft gereduceerd. Met de „Hecuba", die 10 november uit Amsterdam vertrekt, zal het Nederlandse Rode Kruis voedingsmiddelen en medicamenten ter waarde van Nƒ 12.710 verzenden aan het Rode Kruis in Haiti.

Overstromingen in Israel

Amman. — Blijkens te Amman ontvangen berichten hebben onweer en zware regens de ernstigste overstromingen sinds 1935 veroorzaakt in de streken van Jeruzalem en de Dode Zee en te Nablus, 50 km ten Noorden van Jeruzalem. De watersnood richtte schade aan huizen en eigendom voor een bedrag van naar schatting duizenden ponden sterling.

Beursweek van 24 tot 29 oktober

Internationale en industriële aandelen flauw gestemd

(Van een beursmedewerker in Nederland).

De ongunstige politieke berichten betreffende Israël, het Franse kabinet, Algiers en het Saargebied boden aanleiding genoeg tot een gedecideerd flauwe stemming op de Amsterdamse aandelenmarkt, terwijl het uitblijven van een verder herstel op de Amerikaanse fondsmarkten al evenzeer de ongeanimeerde houding van Amsterdam in de hand werkte. Hoewel over het algemeen het aangeboden materiaal geen grote omvang had — de gehele weekomzet in de aandelensector bedroeg slechts 11,4 miljoen gulden — vond het aanbod moeilijk plaatsing, daar kopers zich nog steeds uiterst gereserveerd toonden.

Toch begon zich vooral op de laatste beursdag bij de commissiehuizen enige geselecteerde vraag naar goede aandelen te ontwikkelen, nu het koerspeil aantrekkelijk begon te worden voor ...en die tegen hoge koersen hun bezit hadden afgesloten. Hier en daar begon men meer oog te krijgen voor de mogelijkheden die op het sterk verlaagde koerspeil voor onze prima aandelen verborgen liggen.

In Kon. Petr. vertoonde zich ook van de zijde van het buitenland iets meer vraag nu van Engelse zijde voor petroleumwaarden in het algemeen en voor Shell Transport and Trading Comp. in het bijzonder meer attentie kwam opdagen, maar dat verhinderde niet dat aandelen Kon. Petr. toch nog van 595 op 579 terecht kwamen. Aandelen AKU en Philips hadden nog meer van aanbod te lijden. Eerstgenoemden kwamen van 342 op 315 terecht met een slot op 318, terwijl oude Philips zelfs van 348 tot op 325¼ daalde. Cert. Unilever, die in het begin van de week op de aankondiging van een stockdividend van 5% van 452 op 469 waren gekomen, gaven in het verdere verloop dit avance niet alleen prijs, maar verloren per saldo nog 9 pnt. op 443. Aand. Kon. Ned. Hoogovens verloren zelfs meer dan 30 pnt. op 330½ na 361. Binnenlandse industriële aandelen, die reeds in de vorige weken van een zwakke stemming blijk hadden gegeven, zetten de daling verder voort. Aand. Fokker verloren 40 pnt. op 260, Heinekens Bier 3½ pnt. op 287, aand. v. Gelder Papier 8 pnt. op 290, aand. Meelfabrieken 21 pnt. op 250, aand. Thomassen en Drijver 18 pnt. op 360, aand. R.S. Stokvis 7 pnt. op 177½, aand. Norit 15½ pnt. op 435, terwijl overigens koersverliezen van 8—10 pnt. verre van zeldzaam waren.

Hoewel de berichten van de vrachtenmarkt uitermate gunstig bleven moesten ook scheepv.aandelen hun tol betalen. Aand. Holland-Amerika Lijn verloren nog 11 pnt. tot 200½ met een slot 203¼. De financiering van het nieuwe mailschip Rotterdam dat honderd miljoen gaat kosten, is thans verzekerd. Tezamen met de overige bouwopdrachten zal de HAL ongeveer 180 miljoen gulden moeten fourneren. Hoewel de middelen daarvoor aanwezig zijn verwacht men toch een aandelenemissie daar de maatschappij over voldoende middelen moet blijven beschikken.

Aand. Ned. Scheepv. Unie verloren opnieuw 7 pnt. op 179¾. Indon. cultuuraand. hielden zich goed nu de uitvoerrechten in Indonesië voor een belangrijk deel zijn opgeheven en een exportpremie voor zwakke exportprodukten wordt verleend, maar niettemin verloren de leidende aand. in deze afd. nog 8 à 10 pnt.

Bom explosie in verongelukt vliegtuig?

Denver. — Er zijn aanwijzingen van een „op een bom lijkende ontploffing" gevonden in het lijntoestel van de United Airlines, dat de vorige week Dinsdag nabij Longmont (Colorado) met verlies van 44 mensenlevens te pletter viel, aldus heeft James Peyton van de raad voor de burgerluchtvaart vandaag meegedeeld. Het onderzoek had uitgewezen, dat iets „vreemds" in het toestel was ontploft, aldus Peyton. De ontploffing vernielde de bagageruimte. Peyton wilde niet definitief vaststellen, dat in het toestel een bom was ontploft. „Wij weten, dat er aan boord een ontploffing heeft plaats gehad", zeide hij. Er zijn verschillende eigenaardige kanten aan de zaak, maar het antwoord op alle vragen is nog niet bekend.

Het vliegtuig ontplofte op een hoogte van ongeveer 3.300 meter, kort nadat het van Denver was opgestegen.

Café filho moet langdurige rust nemen

Rio de Janeiro. — De arts van de Braziliaanse president, Café Filho, heeft bekendgemaakt, dat zijn patiënt op het ogenblik niet in levensgevaar verkeert, maar waarschijnlijk geruime tijd zijn werkzaamheden zal moeten laten rusten. In de Braziliaanse pers wordt de mening verkondigd, dat deze omstandigheid een belangrijke invloed kan hebben op de toekomstige politieke gebeurtenissen in het land.

Premiers Britse gemenebest beraadslagen over wet op de Koninklijke huwelijken

Londen. — De premiers van het Britse gemenebest, die in Juni te Londen vergaderen, zullen waarschijnlijk spreken over een wijziging van de wet op de koninklijke huwelijken, daterend van 1772, zo neemt men in Londense politieke kringen aan. Naar van gezaghebbende zijde wordt vernomen, heeft de Britse regering geen enkel initiatief in deze genomen.

hij sterk aan de mogelijkheid van wijziging van deze oude wet heeft gedacht. Hij zeide, dat bij de jongste gebeurtenissen de raad van de regering niet door de koningin is gevraagd. De regering had ook geen advies gegeven.

De wet bepaalt, dat leden van het koninklijk huis beneden 25 jaar voor een huwelijk toestemming aan de souverein moeten vragen. Boven de 25 jaar moeten zij de kroonraad een jaar van tevoren in kennis stellen van een voorgenomen huwelijk en de toestemming van het parlement hebben.

In het Lagerhuis heeft premier Eden in antwoord op een vraag van een Labour-afgevaardigde verklaard, dat

---

Voor de tekenfilm zijn in Amerika de normen uitgebreid. Gebleken is dat de invloed van deze zogenaamde cartoons zeer groot is, op kinderen zowel als op volwassenen. Getekende dieren mogen niet meer roken (zoals Heer Bommel zo graag doet) of alcoholische drank gebruiken. Geen getekende figuur mag nog als geest verschijnen of verdwijnen. Ook de tekenproducten moeten behoorlijk gekleed zijn.

BUDGET ONDERZOEK

MEVR. HEYER: Overwint Uw schroom en doet de actie slagen

Beroepshalve prijs ik het moment dat de Regering het besluit heeft genomen om een budgetonderzoek te doen houden. Immers de vele vragen en problemen waarvoor ik mij nu al jaren gesteld zie, konden door gebrek aan voldoende en betrouwbare gegevens omtrent de levensgewoonten van onze bevolking, in vele gevallen niet worden opgelost. En de gezinnen die zich met al hun noden, om raad en bijstand tot mij gewend hebben, konden dan ook niet altijd op de meest efficiente wijze worden geholpen.

Daarvoor ontbraken zoals gezegd de gegevens die een inzicht moeten verschaffen in hetgeen wat een gezin voor voeding, voor kleding, voor huur, voor de opvoeding van de kinderen en voor alle andere gezins-uitgaven nodig heeft. Het is dan ook verheugend dat deze en nog vele andere gegevens nu over enige tijd beschikbaar zullen komen.

Maar dit kan slechts bereikt worden als hiervoor van de kant van de burgerij voldoende medewerking wordt verleend. Komt die medewerking niet of niet in voldoende mate, dan is het onderzoek gedoemd om te mislukken en is alle tot dusver gedane moeite vergeefs geweest.

Ik moge U daarom opwekken om in Uw gezin te overleggen of het niet de moeite loont om samen met Uw collega's, vrienden, buren en alle andere goedwillende burgers, bij te dragen aan de tot stand koming van deze zo noodzakelijke gegevens, zonder welke een goede regeling van de vele kleine en grote sociale problemen voor een groot deel onopgelost moet blijven.

Laat het werk niet over aan anderen, want zodoende brengt U eveneens de uitslag in gevaar. En stoort U zich niet aan diegenen die menen dat de uitkomsten van dit onderzoek bestemd zouden zijn om in Uw nadeel te worden gebruikt. Niets is daarvan waar. Dit onderzoek is uitsluitend in **Uw belang** georganiseerd en zal en kan nimmer in Uw nadeel worden gebruikt, juist omdat het betrekking heeft op de grootste groep van de bevolking: op de arbeider en zijn gezin.

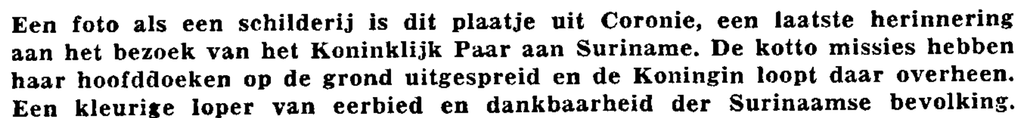
Persoonlijk zie ik het dan ook zo dat we de Regering dankbaar kunnen zijn dat ze de voorstellen, welke al enige jaren geleden, in de Staten naar voren werden gebracht, thans heeft overgenomen en in uitvoering brengt.

En wilt U ooit bereiken dat de sociale voorzieningen van de Overheid hier de omvang aannemen van die in landen als Nederland of de Verenigde Staten, vergeet dan niet dat de arbeiders in die landen er reeds lang geleden een eer in stelden om aan dezelfde onderzoeken mee te werken. Zij beseften reeds lang dat een regering tot werkloos toezien is gedoemd, wanneer die regering niet beschikt voor gegevens omtrent de noden en behoeften van de bevolking.

Een speciaal beroep wilde ik doen op de twee bestaande „vrouwenvereenigingen" n.l. de eerste vrouwenvereeniging van Curaçao „Pedro Luis Brion" te Marie Pompoen en de vrouwenverenigingen te Montagne en Barber.

Overwint dus Uw schroom: vult Uw aanmeldingsformulier in en werkt samen met Uw collega's in het belang van Uw gezin.

Mevr. Heyer.

Een foto als een schilderij is dit plaatje uit Coronie, een laatste herinnering aan het bezoek van het Koninklijk Paar aan Suriname. De kotto missies hebben haar hoofddoeken op de grond uitgespreid en de Koningin loopt daar overheen. Een kleurige loper van eerbied en dankbaarheid der Surinaamse bevolking.

De nieuwsvoorziening in de Antillen

Wordt A.N.P. subsidie ingetrokken?

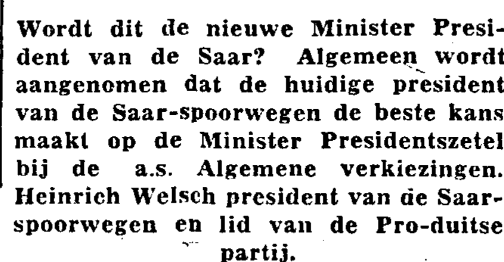
Willemstad. — Weinig leden voelen er voor hun stem te geven aan de subsidie ten behoeve van het Algemeen Nederlandsch Persbureau. Toen deze subsidie in 1949 voor het eerst aan deze instelling werd toegekend, heette het, dat de nieuwsvoorziening uit Nederland, Suriname en Indonesië onder het voormalig persbureau „Aneta" gebrekkig was en dat het A.N.P. daarin verbetering zou brengen.

Afgezien van de vraag of het A.N.P. hierin geslaagd is, is men van mening, dat deze bijdrage van overheidswege niet langer gecontinueerd mag worden, aangezien zij indirect neerkomt op een subsidiëring van verschillende plaatselijke dagbladen, hetgeen toch zeer zeker niet tot de taak van de Overheid gerekend kan worden. Er is indertijd immers gesteld, dat het A.N.P. zich niet zou kunnen bedruipen, uitsluitend steunend op de bijdragen van de toentertijd bestaande afnemers van het nieuws, waardoor de Overheid zich genoodzaakt zag een bijdrage te leveren door het afnemen van een tiental abonnementen. In de loop der inmiddels verstreken jaren hebben verschillende plaatselijke dagbladen zich echter uitgebreid, waardoor zij, in tegenstelling tot vroeger, in staat zijn de werkelijke kosten van het nieuws te betalen. Een verdere continuering van de overheidsbijdrage achten de leden aan het woord dan ook niet meer verantwoord.

In aansluiting op het voorgaande zouden de leden aan het woord bij de Regering willen aandringen op spoedige instelling van een eigen Regeringsvoorlichtingsdienst. Deze suggestie behoeft op zichzelf geen toelichting. Immers, in alle moderne democratische gemeenschappen treft men een dergelijke dienst aan, zodat op dit punt zeker van een leemte in de Antillen kan worden gesproken.

Het is tot nog toe zo, dat de bevolking b.v. veel te weinig gewezen wordt op het nut van bepaalde regeringsmaatregelen, welke ten behoeve van het algemeen belang worden getroffen. Een dergelijke dienst zou dan ook ongetwijfeld in een behoefte voorzien.

Enkele andere leden brachten met betrekking tot de opmerking ten aanzien van de subsidie aan het A.N.P. naar voren, dat zij zich daar niet mee kunnen verenigen, aangezien de aan het woord geweest zijnde leden daarmede te ver zijn gegaan. Zij zouden er evenwel geen bezwaar in zien, dat de Regering in overweging gegeven wordt een accountants-onderzoek te doen instellen om aan de hand daarvan te kunnen vaststellen of de huidige wijze van subsidiëring gehandhaafd dan wel herzien dient te worden.

Wordt dit de nieuwe Minister President van de Saar? Algemeen wordt aangenomen dat de huidige president van de Saar-spoorwegen de beste kans maakt op de Minister Presidentszetel bij de a.s. Algemene verkiezingen. Heinrich Welsch president van de Saar-spoorwegen en lid van de Pro-duitse partij.

De voorlichtingstaak van de reclasseringsambtenaar

(Door Dr. W.C. van Binsbergen, Advocaat Generaal)

Het streven van de zogenaamde moderne richting in het strafrecht, welke zich begon te ontwikkelen vanaf de publicatie door Lombroso van zijn opzienbarende werk „L'uomo delinquente" in 1871, werd herhaaldelijk getypeerd door te zeggen dat deze richting „niet de daad maar de dader" op de voorgrond wilde stellen. Dit in tegenstelling tot de klassieke richting, welke sedert de Franse Revolutie de toon had aangegeven en waarin men, gedachtig aan de leus van vrijheid, gelijkheid en broederschap, ten aanzien van de daders van strafbare feiten de neiging had hen in principe als gelijke en gelijkwaardige mensen te beschouwen, zonder daarbij voldoende met de individuele verscheidenheid der mensen en der omstandigheden, waaronder zij leven, rekening te houden.

Deze „moderne" richting heeft haar effect vooral gehad op het gebied van het strafstelsel. Zo zag men zich belangrijke wijzigingen voltrekken op het gebied van het Kinderstrafrecht, de voorwaardelijke invrijheidstelling werd uitgebreid en de voorwaardelijke veroordeling deed haar intree. Men drukt het vaak aldus uit: de moderne richting heeft in sterke mate de individualisering en differentiering in ons strafstelsel beïnvloed. Men begrijpt, dat dit alles alleen zin had wanneer aan degenen, die met deze niuewe regelingen in de praktijk moesten werken, dus voornamelijk de rechterlijke macht, de advocatuur en de reclassering, de bijzondere omstandigheden van de betrokken delinquent bekend waren. Kort en goed: voorlichting omtrent de delinquenten was geboden.

Het is m.i. een gelukkige gedachte geweest, dat deze taak van voorlichting aan de reclassering is opgedragen. Zij is immers door haar arbeid onder de tot misdaad vervallen medemensen veel beter dan de meeste andere instellingen op de hoogte van wat er onder deze mensen leeft, wat hun omstandigheden zijn en hoe de kansen liggen op herstel of herhaling.

En zo begint het contact van een reclasseringsinstelling met de aan haar zorgen toe te vertrouwen delinquent in vele gevallen met het uitbrengen van een zogenaamd voorlichtingsrapport aan de gerechtelijke autoriteiten.

Het is allerminst een gemakkelijke taak deze voorlichting of rapportage. De twee belangen, welke de voorlichtingsambtenaar hierbij moet dienen, zijn: enerzijds door objectieve inlichtingen aan de rechterlijke macht een helder inzicht verschaffen in de persoonlijkheid en de levensomstandigheden van de dader; anderzijds het vertrouwen van de laatste in de reclassering te winnen, zodat hij begrijpt, dat deze instelling het beste met hem voorheeft en hem zo nodig tot steun wil zijn bij zijn pogingen zijn plaats in het maatschappelijk leven te herwinnen.

Het is duidelijk, dat deze belangen soms met elkaar in botsing komen. Ik denk hier aan het meest sprekende geval, dat een verdachte, die tegenover de politie of justitie ontkend heeft, zijn hart uitstort voor de rapporteur en daarbij een bekentenis aflegt voor wat betreft het feit, waarvoor hij vastzit. Wat moet de rapporteur doen in deze situatie. Naar mijn mening zal hij het beste doen de verdachte aan te raden zijn bekentenis te herhalen tegenover de gerechtelijke autoriteiten. Weigert betrokkene dit, dan zal de rapporteur in zijn rapport zich niet moeten inlaten met de vraag of hetgeen, waar de verdachte van beschuldigd wordt, al dan niet bewezen is. Hij zal zijn advies in deze vorm kunnen gieten: „voor het geval, dat de onderzochte mocht worden schuldig bevonden, moge ik in overweging geven", enz.

Het standpunt, dat het alleen zin heeft een voorlichtingsrapport te doen uitbrengen betreffende verdachten, die bekend hebben, acht ik niet juist. Vaak motiveert men dit door te zeggen, dat personen, die hun onschuld volhouden tijdens het gehele onderzoek, toch de steun van de reclassering zullen weigeren, zodat een rapport, dat immers hoofdzakelijk dient om de mogelijkheid en wenselijkheid van een voorwaardelijke veroordeling met eventueel toezicht te belichten, zinloos zou zijn. Zoals gezegd acht ik dit standpunt onjuist, want het is zeer wel mogelijk, dat iemand, die zijn onschuld volhoudt de realiteit inziet, dat, als hij desondanks veroordeeld wordt, het hem enorm veel moeite zal kosten weer aan de slag te geraken, terwijl ook zijn gezin gedurende de tijd van zijn detentie in zorgelijke omstandigheden kan komen te verkeren. De verdachte zou in een dergelijke situatie zich voorwaardelijk bereid kunnen verklaren de steun van de reclassering te accepteren namelijk onder de voorwaarde, dat hij veroordeeld zou worden.

De gerechtelijke autoriteiten zullen er echter voor moeten maken, dat zij een dergelijke voorwaardelijke „beidverklaring" niet als een ver… bekentenis gaan waarderen.

Boven wees ik op de moeilijke … sitie van de voorlichtingsambtenaar … Hij moet het vertrouwen hebben van de rechterlijke macht en de verdachte. De enige mogelijkheid om deze (tegen-strijdige) dienst aan twee heren … een zo bevredigend mogelijk resultaat … te brengen is om als het enigszins … open kaart te spelen tegenover de verdachte. Daarmede bedoel ik, dat de voorlichtingsambtenaar van het eerste contact af aan de verdachte … beert duidelijk te maken wat de … sitie van de rapporteur is, dat enerzijds van hem een duidelijk en … lijk rapport verwacht wordt, maar … vens dat dit rapport ook van … betekenis kan zijn voor de delinquent … met het oog op de te verwachten …

Verder lijkt het mij gewenst, dat in de regel aan de betrokkene wordt … zegd met welke personen de voorlichtingsambtenaar contact zal gaan … ken om uit hun mededelingen een … druk van het verleden en van de onderdige omstandigheden van de onderzochte te verkrijgen. Laatstgenoemde is dan immers in staat om aan de rapporteur te vertellen, hoe zijn verhouding met de te horen personen is.

Zegt de verdachte bijvoorbeeld, dat een familielid altijd met hem overhoop lag, dan zal de rapporteur bij de waardering van de verklaring van dat familielid ongetwijfeld hiermede rekening houden.

Het uitgebrachte rapport moet objectief zijn of niét zijn. Ik zeg dit … speciaal met het oog op het volgende … Het komt wel voor, dat een voorlichtingsrapport wordt aangevraagd door de verdachte zélf of zijn verdediger, dus niet door de gerechtelijke autoriteiten. Wanneer in dit geval blijkt, aan de rapporteur, dat het … te brengen rapport bepaaldelijk ten … dele van de verdachte zou gaan werken, die er zelf om gevraagd heeft, wat moet de rapporteur dan doen … Alleen de gunstige kanten voor verdachte vermelden? Dan zou de rapporteur in deze omstandigheden een verlengstuk van de verdediger worden, wier goed recht het is altijd de lichtzijde voor de verdachte naar voren te brengen.

Met deze enkele opmerkingen meen ik voldoende te hebben duidelijk gemaakt, dat de reclassering wat de voorlichtingstaak betreft, allerminst met een sinecure bedeeld is. In vele gevallen is het cura animarum, althans het begin daarvan en daarom moge ik tot slot een beroep doen op iedereen, die door de voorlichtingsambtenaar benaderd wordt met een verzoek tot verstrekken van inlichtingen, om hieraan vlot en nauwkeurig te willen voldoen.

Reclasseringsweek geopend

(Vervolg van pag. 1)

eeuwen is te boven gekomen, Zich in dit primitieve stadium der evolutie bevindend, zouden de misdadigers daarom gepredestineerd zijn tot hun misdaden. Deze bijzondere mensensoort zou reeds van de wieg af door lichamelijke kenmerken aan te wijzen zijn en daarom zou met zekerheid van hen voorspeld kunnen worden, dat zij, al dan niet verhulde, misdaden zouden begaan.

Ongerechtvaardigde mening

Al neemt men deze theorie ook niet meer aan, in feite is het publiek graag geneigd in de veroordeelde misdadiger, vooral degene die in de gevangenis is geweest, een apart wezen te zien, dat voorbestemd is om zijn leven lang misdaden te begaan en daarom in de samenleving niet thuis zou horen.

Juist in deze ongerechtvaardigde mening ligt een der belangrijkste gronden voor de reclassering. Want juist deze foutieve mening maakt het de gevallen en als misdadiger gekwalificeerde mens zo moeilijk zich te herstellen.

En in hetzelfde verslag komt tot uiting, dat de moderne criminologie die mening fout vindt. Op grond van onderzoekingen van vele gevallen kwam de psychiater-jurist Dr Baan tot de conclusie, dat de belangrijke factoren, welke tot misdaad leiden, algemeen menselijke factoren zijn, d.w.z. dat deze dus ook op U en mij van toepassing kunnen zijn. De geboorte-aanleg tot misdaad moet ernstig worden betwijfeld. Men kiest de misdaad evenmin als de prostitutie vrijwillig tot beroep. De misdadiger, en vooral de recidivist, komt tot zijn misdaad vaak door verwaarlozing of in het algemeen door de behandeling, die hij in zijn jeugd van anderen heeft gehad. Dr Baan komt er zelfs toe te menen, dat de recidivist voor een groot deel tot recidivist wordt door de behandeling van politie, justitie en gevangenispersoneel, en later van het publiek, dat als het ware in houding en gebaar laat merken dat men niet anders verwacht dan dat de misdadiger terug zal vallen in de misdaad, dat hij als het ware voorbestemd is tot het opnieuw plegen van de misdaad.

Plechtanker

Iedereen, die met reclassering te maken heeft, zal het onderschrijven, dat vaak juist het geloof in de man dat hij zich herstellen zal en kan, het plechtanker is waaraan de meest onverwachte resultaten gehecht zijn. De teleurstelling van miskend vertrouwen is dan ook vaak zeer groot. En het vraagt moed en doorzettingsvermogen telkens weer opnieuw door tal van teleurstellingen heen dat vertrouwen op de juiste wijze telkens opnieuw te geven.

Dat vertrouwen echter van de reclasseerder alleen is niet voldoende. Ook de bodem waarop dat kan gedijen moet bereid worden, de omgeving moet ontvangst-bereid zijn, de al te grote verleidingen moeten in eerste instantie verwijderd blijven. En dat hangt dus voornamelijk af van de overheid, van het publiek. De opgeschoten lummels, die eens tegen de lamp gelopen zijn om brooddronken misdadigheid, worden niet geholpen met 'n mijnheer, die zegt vertrouwen in hen te hebben. Als ze terug moeten naar hun slechte vrienden, als ze geen thuis hebben en geen milieu waar ze kunnen huizen, als ze geen werk hebben omdat men een uit de gevangenis ontslagene geen werk geeft, dan is het een verloren zaak, dan zal hij al spoedig tot de recidivisten behoren.

Het is dan ook een goede gedachte te trachten tot een tehuis te komen voor daklozen reclassanten. En ik moge U vragen daaraan Uw steun te geven.

Maar ook moge ik U vragen de vereniging te willen helpen, U als gezinsvoogd op te geven en U voor een of ander onderdeel ter beschikking te stellen. Het is zo hard nodig.

Als we alles overzien wat er gebeuren moet dan staan we voor een schier hopeloze taak, waar het werk aan te vatten. Voorkomen is immers beter dan genezen. Het ene moment worden de speeltuinen gesteld als het panacae tegen de jeugdmisdrijven, een volgend moment zijn het de woningen of het huishoudonderwijs. Maar we weten allen, dat dit slechts stukwerk is, dat de totaalaanpak er nog niet is en we weten ook dat eigenlijk de kern en het uitgangspunt van de bestrijding der criminaliteit moet zijn de beïnvloeding en vorming tot het goede gezinsleven. Ik heb van nabij de resultaten gezien van het goed opgerichte en goed aangepakte wijkwerk en ik heb verbaasd gestaan wat daarmede in de meest gedepraveerde wijken kon worden bereikt in 10 a 15 jaren. Al deze wensen maken echter de hulp aan tot misdaad gevallen mens niet minder nodig. Integendeel zal de reclassering door het ontbreken van veel preventieve arbeid nog zwaarder worden belast. Laat U deze dag van de noodzaak tot medewerking overtuigen. Weet U mede-verantwoordelijk voor degenen, die het in de vaak zo moeilijke strijd hebben afgelegd en keer in Uw binnenste om te weten dat de grenzen tussen U en hen niet zo erg ver uit elkaar liggen. De tot misdaad vervallen mens is als U en ik, doch hij heeft meer onze hulp nodig.

En dat laatste heeft ook de vereniging en degenen, die daarvoor arbeiden en die ik gaarne op deze plaats hulde en dank breng voor hun werk en aan wie ik in een variant op het woord van De Zwijger zou willen toevoegen: „Schep moed om te ondernemen en houd vol om te slagen." Aldus besloot Gouverneur Struycken zijn rede.

Plaats van de Stichting in het werk

Mr. W. H. Ariëns sprak over de plaats die de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao heeft ingenomen op het terrein van de Reclassering en Jeugdzorg. Spreker memoreerde, dat reeds sinds tien jaar de voorwaardelijke veroordeling en in vrijheidsstelling in het Wetboek van Strafrecht is opgenomen. De voorwaardelijke invrijheidsstelling is echter eerst in 1952 voor het eerst toegepast, toen ook het Centraal College in het leven geroepen werd. Door de voorwaardelijke invrijheidsstelling wordt een derde van de straf opgeschort wanneer de reclassent zich binnen een bepaalde tijd niet misdraagt.

De Kinderbescherming

Mr Ariëns weidde vervolgens uit over het werk van de Kinderbescherming. Toen de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg in het leven werd geroepen en de Stichting daarvan lid was geworden, nam de Federatie het praeventieve jeugdwerk van de Stichting over, waardoor deze laatste zich op de Gezinsvoogdij kon concentreren, een mooie doch precaire taak, die zeker lonend is in de gevallen, dat deze slaagt. In Nederland zijn 20.000 kinderen onder gezinsvoogdij geplaatst. Op Curaçao staan momenteel 46 kinderen onder gezinsvoogdij van de ambtenaar van de Stichting, die daarmede te zwaar is belast. Er is dan ook een schrijnend tekort aan gezinsvoogden.

Voorlichting van de rechter en toezicht

Een andere taak van de Stichting noemde mr Ariëns de voorlichting van de rechter, vooral in kinderzaken. De voorlichtingsrapporten van de reclasseringsambtenaar noemde hij zeer belangrijk.

Nog een andere taak is het toezicht op de voorwaardelijk uit het G.O.G. ontslagenen. Voor deze jeugd bepleitte spreker de oprichting van Tehuizen voor halve vrijheid (voor werkende jongens of meisjes). Met een oproep tot allen van goeden wil om de reclassenten de helpende hand te bieden besloot mr. Ariëns zijn rede.

Pater L. v.d. Vaart, de enthousiaste voorzitter van de Stichting voor Reclassering en Kinderbescherming op Curaçao, had aan het begin van de avond een klein historisch overzicht van het Reclasseringswerk op Curaçao gegeven, waarbij hij vooral de arbeid van pater Offermans en rabbijn Jessurun Cardozo herdacht. Hij constateerde, dat de Stichting zich acht jaar na haar oprichting in een blakende welstand verheugde. Het doel van de propaganda-week is meer bekendheid te geven aan het doel van het werk.

Aan het slot van de avond werd de film "I believe in you" ("De kinderrechter grijpt in") vertoond.

Behalve door de genoemde personen werd de avond nog bijgewoond door de heer H. ter Meulen, de Z. E. Pater Vicaris van Rooy, Commandeur Bos, de Z.E. Fraters Franciscus en Manuel, een groot aantal pastoors, Rabbijn I. Jessurun Cardozo, mr D.D. Jessurun Cardozo, mr B. Immerzeel, mr F. R. Povel, mr W. R. Boom, de heer Jas, de heer Alex Rojer, de heer F. Karner, de heer Mordy Maduro, de heer G. J. Botterweg, de heer C. G. Grootens, de heer Soontiëns, vertegenwoordigers van de Broeders van Dongen, alsmede vele andere autoriteiten en belangstellenden.

Nino Valdes tegen Bob Baker

New York. — De Cubaanse zwaargewicht Nino Valdes zal op 17 December te Cleveland uitkomen tegen de Amerikaan Bob Baker. Baker staat momenteel geklasseerd als nummer 3 op de lijst van uitdagers van Rocky Marciano om de wereldtitel zwaargewicht en Valdes als nummer 4. Valdes, die in September jl. de Britse kampioen Don Cockell in de derde ronde versloeg, verspeelde een eerdere kans om tegen Marciano uit te komen door zijn nederlaag tegen Archie Moore en Bon Satterfield.

Kerstbouten-biljarttournooi in Centro Social gestart

Willemstad. — Gisteravond werd in Centro Social Católico een aanvang gemaakt met de wedstrijden, uitgeschreven door de Biljartbond voor de traditionele Kerstbout. Men heeft dit keer besloten deze wedstrijden in alle bij de bond aangesloten clubs te laten spelen. Voorzitter Hoefnagel opende de avond met een welkomstwoord aan allen, waarin hij zijn blijdschap uitdrukte, dat er zovelen aanwezig waren. Hij droeg de overtuiging, dat deze wedstrijden in dezelfde hartelijke sfeer zouden plaats vinden als de besprekingen hebben gehad. Hij vond het zeer prettig, dat de eerste wedstrijden in Centro Social Católico plaats vonden, daar ook de oprichting van de Biljartbond in deze plaats een feit werd.

De voorzitter van de Biljartcommissie Reevers drukte eveneens zijn blijdschap uit over het grote aantal aanwezigen en maakte de opmerkingen, dat Centro altijd open staat voor deze vriendschappelijke evenementen.

De heer Luyando kwam het eerste aan stoot. Velen volgden hierna. Het inleggeld van de wedstrijd wordt gebruikt voor de aankoop van de prijzen, Hoe meer zielen, hoe mooier en duurder dus de prijzen.

De volgende wedstrijden zijn op woensdag-, vrijdag- en Zaterdagavond as. in Centro Social Católico.

Tenniswedstrijden op Mundo Nobo

Willemstad. — Gistermiddag werd er een aanvang gemaakt met de clubkampioenschappen op de banen te Mundo Nobo. In een zeer mooie wedstrijd wist de veteraan Chumaceiro de opkomende Mittermeijer van Asiento te verslaan met 6—1 en 6—1. Ook de wedstrijd tussen Gerharts en Flores was het zien waard. Gerharts won op de hem kalme wijze met 6—2 en 6—0 van de jonge opkomende Flores. Jammer genoeg was de belangstelling weer niet wat het eigenlijk moet wezen.

De CUROM en de subsidie

Willemstad. — Vele leden, die blijkens het Eindverslag op de begroting 1955 de Regering in overweging hadden gegeven een algemene subsidiëring der radio-omroepen in de Nederlandse Antillen in te voeren instede van een subsidieverlening alleen aan de Curom, verklaarden niet overtuigd te zijn door de argumenten, welke tijdens de openbare behandeling dier begroting daartegen in zijn gebracht.

Zij handhaafden hun mening onveranderd en wensten de Regering in overweging te geven ofwel de subsidie aan de Curom in te trekken dan wel de subsidieverlening uit te breiden tot alle radio-omroepen in de Antillen. Niet te vergeten moet worden, aldus de leden aan het woord, dat de Curom trouwens niet alleen middels deze subsidie steun van Overheidswege geniet; de aandelen, welke zij ontvangt uit de inkomsten van de Landsloterij, belopen eveneens een aanzienlijk bedrag.

Enkele andere leden verklaarden zich met het vorenstaande niet te kunnen verenigen. Het zou immers onjuist zijn om, nadat deze radio-omroep, steunende op deze overheidsbijdragen, haar opzet op een bepaald niveau heeft gebracht, die steun in te trekken.

Evenwel zouden zij in zoverre met de aan het woord geweest zijnde leden willen meegaan, dat aan de hand van de jongste accountantsrapporten overwogen zal worden of de subsidie dan wel de toegekende aandelen uit de Landsloterij geen herziening behoeven.

— In Kampala (Oeganda) heeft men dezer dagen een gat moeten hakken in de omheining van het paleis van de Kabaka om het lijk van een keukenbediende naar de begraafplaats over te brengen. Dat gat moest gehakt worden, omdat alleen stoffelijke overschotten van leden van de koninklijke familie door de hoofdtoegang van het paleis moeten worden gedragen.